Нотаріальна палата України
Комісія з питань професійної етики нотаріусів

01001 м. Київ, вул. Хрещатик, 6, офіс 5а
електронна адреса: office@npu.ua

Приватного нотаріуса
Київського міського нотаріального округу
Кривошиї Ніни Анатоліївни

02105, м. Київ, вул. Будівельників,
буд. № 1, оф. 100
тел.: + 38 (067) 450 07 64
електронна адреса: ninakrivoshiya@gmail.com

ПОЯСНЕННЯ

на скаргу
приватного нотаріуса
Київського міського нотаріального округу
Кирилюка Дмитра Володимировича

23 квітня 2025 року на мою електронну адресу **від** Комісії з професійної етики нотаріусів Нотаріальної палати України **надійшла** скарга приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Кирилюка Дмитра Володимировича від 02 квітня 2025 року. У зв'язку з чим я **змушена** давати на неї відповідь.

Скарга Дмитра Кирилюка складається із трьох частин: із вступної частини, описової частини і резолютивної частини.

Із вступної частини видно, що Дмитро Кирилюк мене звинувачує у медійній діяльності, яка порушує правила професійної етики нотаріусів України. Як відомо, багато нотаріусів є медійними персонами, тобто ведуть свої блоги. При цьому нотаріуси поділяються на тих, які відкрито називають себе блогерами (зокрема, нотаріус Вікторія Дерев'янко відкрито називає себе блогером: https://www.facebook.com/reel/928709795874427) і на тих, які просто ведуть блоги у соціальних мережах, але відкрито себе медійними персонами (блогерами) не називають. Проте згідно стандартів Національної спілки журналістів України, усі користувачі соціальних мереж, які ведуть блоги, вважаються журналістами (медійними персонами). У своїй скарзі Дмитро Кирилюк сам називає мене медійною персоною. Отже, відповідь на скаргу Дмитра Кирилюка я буду надавати як медійна персона.

Головне у сфері медія – це донести до аудиторії інформацію, а не її тлумачити.

У вступній частині своєї скарги Дмитро Кирилюк висловлює до мене претензії з приводу того, що я тлумачу інформацію, а не просто подаю інформацію так, як подають інформацію засоби масової інформації. При цьому в описовій частині своєї скарги Дмитро Кирилюк переходить до обговорення конкретної інформації, яка була мною подана на розсуд аудиторії.

Оскільки медійна діяльність зводиться до подачі інформації, а не до її тлумачення, звідси я вважаю, що слід почати саме з описової частини скарги Дмитра Кирилюка і у підсумку зробити висновок про те, чи тлумачу я інформацію, чи я просто її подаю.

Для послідовного і повноцінного надання відповідей на усі претензії Дмитра Кирилюка до мене я побудую своє пояснення наступним чином: спочатку я буду цитувати відповідні абзаци тексту, взятого із описової частини скарги Дмитра Кирилюка, а потім буду на них давати свої пояснення.

Перша цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Наводжу короткий перелік медійної діяльності* ***Кривошиї Ніни Анатоліївни*** *та її сина* ***Кривошиї Ігоря Миколайовича:*** *17 березня 2025 Кривошия Ніна Анатоліївна в мережі Facebook оприлюднила допис https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=4076700 152654893 &id=100009448457717&mibextid=wwXIfr&rdid=LyTTnKJ4CucP7qbh#, скрін-копія якого знаходиться в додатках до цього звернення [с. 9, додаток 1]. При цьому, оприлюднюючи зазначену публікацію, Ніна Анатоліївна очевидно переслідувала мету не просто поділитися своєю думкою, а саме здійснити максимальне розповсюдження неправдивої інформації. Для цього Ніна Анатоліївна використала хештег @читачі, який, згідно правил та політики функціонування соціальної мережі Facebook призводить до того, що про факт наявності допису стає відомо всім друзям та читачам Ніни Анатоліївни».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: «Використовувати під час публікацій допису хештег @читачі – це звичайна медійна діяльність і нічого дивного та незвичного немає, зокрема, цей хештег @читачі використовують усі члени Ради Нотаріальної палати України.

Друга цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«У дописі міститься цитати з дуже «поважного та інформативного» телеграм-каналу Ігоря Мосійчука. Нагадаю, що з початком російського вторгнення в Україну (з 2022 року) Ігор Мосійчук виїхав за межі України».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: що стосується Ігоря Мосійчука, то він покинув Україну у жовтні 2021 року, тобто ще до початку війни, але аж ніяк не з початком російського вторгнення, яке мало місце у лютому 2022 року. А саме, до Відня Ігор Мосійчук виїхав із України не у зв’язку з тим, що у лютому 2022 року почалася війна, а тому, що до Відня від почав регулярно їздили ще з 2017 року і ситуація склалася так, що він вирішив переїхати до Відня ще задовго до війни. Справа у тому, що замах на вбивство Ігоря Мосійчука, який мав місце у 2017 році, був пов’язаний причинно-наслідковим зв’язком із вбивством його помічниці Аміни Окуєвої, яке також мало місце у 2017 році. Аміна Окуєва – це відома політична діячка, яка належить до чеченської політичної діаспори, опозиційної до режиму Рамзана Кадирова. До вбивства Аміни Окуєвої центр чеченської політичної діаспори був у Києві, а після вбивства Аміни Окуєвої центр чеченської політичної діаспори перемістився із Києва до Відня. Причиною того, що центр чеченської політичної діаспори перемістився до Відня, було те, що ці дві події (замах на вбивство Ігоря Мосійчука і вбивство Аміни Окуєвої) показали, що чеченським політичним борцям із режимом Кадирова стало у Києві небезпечно. Доля звела Ігоря Мосійчука із чеченцями в такий спосіб.

Ігор Мосійчук із початком АТО був заступником голови командира батальйону «Азов», у якому було багато чеченських військових, а після початку своєї депутатської діяльності Ігор Мосійчук в силу своєї політичної діяльності зв'язав свою долю вже не з чеченським військовими, а з цивільними політичними борцями проти режиму Кадирова у Чечні. У зв'язку з цим саме собою зрозуміло, що рано чи пізно, але Ігор Мосійчук змушений буде дійти до того, щоб більшість свого часу проводити у Відні.

Третя цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«А 28 березня 2024 року Центр протидії дезінформації спільно з Кібердепартаментом СБУ включив канал Мосійчука у список шкідливих і таких, що поширюють ворожу дезінформацію».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Це все не так. Центр протидії дезінформації ніколи не включав телеграм канал Ігоря Мосійчука у список шкідливих і таких, що поширюють ворожу дезінформацію. А саме, у списку ворожих телеграм-каналів, розміщеному на сайті Центру протидії дезінформації, немає телеграм каналу Ігоря Мосійчука, у чому Ви можете самі переконатися, перейшовши за посиланням: https://cpd.gov.ua/reports/spysok-instrumentiv-poshyrennya-vorozhoyi-dezinformacziyi/ Потрібно розрізняти телеграм канали і тік-ток канали. Центр протидії дезінформації включив тік-ток канал під назвою «igor_mosiichuk» (який начебто розташовується за адресою: https://www.tiktok.com/@igor_mosiichuk) у список тік-ток каналів поширення ворожої пропаганди: https://cpd.gov.ua/reports/spysok-tiktok-kanaliv-poshyrennya-vorozhoyi-propagandy/ Але якщо Ви перейдете за адресою, вказаною на сайту Центру протидії дезінформації (тобто за адресою: https://www.tiktok.com/@igor_mosiichuk), то Ви не знайдете там жодного тік-ток каналу взагалі. У мережі Тік-ток ви знайдете декілька тік-ток каналів, що в заголовку містять ім'я Ігоря Мосійчука, але в описі усіх цих каналів Ви знайдете застереження: «Ця інформація генерується ШІ й може містити нерелевантні результати. Вона не відображає погляди й рекомендації TikTok. У разі виникнення сумнівів повідом про них тут: Відгуки й допомога – TikTok». Отже, усі ці Тік-ток канали згенеровані штучним інтелектом і сам сайт Тік-ток **сумнівається** у їхній належності Ігорю Мосійчуку. Колишній голова Верховної Ради України Дмитро Разумков пише у себе на телеграм-каналі (цитата): «В Україні є Центр протидії дезінформації. Але, дивлячись на його діяльність, правильніше було б назвати його Центром підриву національної безпеки і створення проблем для держави. ЦПД, що є структурою Ради нацбезпеки і оборони, яку очолює президент, назвав Тулсі Габбард російським агентом, яку фінансує рф. Без доказів, без логіки – просто взяли й навісили ярлик. І тільки після розголосу в ЗМІ тихенько прибрали свою ж «сенсацію». Зараз Габбард призначили керівником американської розвідки. Це що – дурість чи свідома диверсія?» (Джерело – допис на офіційному телеграм каналі Дмитра Разумкова за посиланням: https://t.me/Dmytro_Razumkov_official/3837). Навіть на сайті самого Центру протидії дезінформації міститься допис наступного змісту: «Центром протидії дезінформації було встановлено випадки **необґрунтованих** постів від ЦПД у 2022 та 2023 роках про Тулсі Габбард»: https://cpd.gov.ua/international-direction/yevropa/czentr-u-2024-roczi-proviv-perevirku-shhodo-publikaczij-prysvyachenyh-tulsi-gabbard-u-mynuli-roky/. Взагалі, відомий американський центр політичних досліджень «Інститут Катона» критикує публікації Центру протидії дезінформації за необ'єктивність: https://www.cato.org/blog/ukraines-disinformation-board-terrible-idea-terrible-results

Інститут Катона фінансується Джорджем Соросом, про що є стаття у американському журналі «Форбс» за посиланням: https://www.forbes.com/sites/lauriebennett/2012/03/13/the-kochs-arent-the-only-funders-of-cato/ **«Форбс»** (англ. *"Forbes"*) — американський діловий журнал, один із найавторитетніших і найвідоміших економічних друкованих видань у світі. При цьому перед тим, як процитувати дослівно допис, розміщений на телеграм каналі Ігоря Мосійчука, з приводу необ'єктивності якого Дмитро Кирилюк написав на мене цю скаргу, я здійснила перевірку у тому плані, щоб пересвідчитися, чи відповідає допис Ігоря Мосійчука стандартам об'єктивної медійної діяльності, чи ні. У ході моєї перевірки виявилося, що цитований мною допис, розміщений на телеграм каналі Ігоря Мосійчука, був у свою чергу дослівною цитатою допису, розміщеного на сайті «Обозреватель» за посиланням: https://www.obozrevatel.com/ukr/ekonomika-glavnaya/kolishnogo-topposadovtsya-minyustu-spijmali-na-fiktivnomu-volonterstvi-zmi-diznalisya-pro-kriminalnu-spravu.htm Сайт «Обозреватель» належить відомому українському підприємцю Михайлу Юрійовичу Бродському. За даними сайту «Новое Время» (який фінансується Джорджем Соросом) сайт «Обозреватель» входить до числа найбільш **достовірних** джерел інформації на Україні: https://techno.nv.ua/gadgets/nv-opredelilo-15-samyh-populjarnyh-ukrainskih-novostnyh-sajtov-83776.html

<u>**Четверта цитата** із описової частини скарги Дмитра Кирилюка</u> (дослівно): *«Посилаючись на **«поважне джерело»,** Ніна Анатоліївна поширила інформацію про те, що мене нібито викрили в махінаціях, пов'язаних із якоюсь волонтерською діяльністю, а також про те, що я нібито є **«чорним»** нотаріусом. І все це покриває моя дружина – перша віце-президентка Нотаріальної палати України Олена Кирилюк. У вищезазначеному дописі, як і **в низці інших дописів, що оприлюднені у профілі пані Ніни** (https://www.facebook.com/share/162EGtcEwv/?mibextid=wwXIfr), містяться безпідставні звинувачення та образливі висловлювання (зокрема віднесення мене до категорії «чорних нотаріусів), що **дискредитують не тільки мої власні честь і гідність, а й моєї дружини – Кирилюк Олени Юріївни, ба більше – підривають довіру до нотаріальної професії в цілому**. У тому числі «звинувачення» Кривошиї Ніни Анатоліївни дискредитують і членів **Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату**. Посилання на те, що в період воєнного стану я організовував «кількаразові лакшері-відпочинки», є **абсолютним наклепом**, який ґрунтується виключно на фотографіях, зроблених до початку повномасштабного вторгнення. Докази цього я можу надати. Також ці фото легко знайти на моїй сторінці в мережі Facebook і пересвідчитися, що вони були зроблені у 2019 році».*

<u>Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною</u>: Як я вже зазначала, допис на телеграм каналі Ігоря Мосійчука був дослівним цитуванням допису на сайті «Обозреватель», розміщеного за посиланням: https://www.obozrevatel.com/ukr/ekonomika-glavnaya/kolishnogo-topposadovtsya-minyustu-spijmali-na-fiktivnomu-volonterstvi-zmi-diznalisya-pro-kriminalnu-spravu.htm

У цьому дописі сайт «Обозреватель» веде розповідь не лише про Дмитра Кирилюка, але й про його дружину, Олену Кирилюк. При цьому у вказаному дописі сайт «Обозреватель» посилається на сайт "Фраза.юа". Отже, сайт «Обозреватель» <u>**перевірив**</u> сайт «Фраза.юа» на надійність. А на сайті «Фраза.юа» ми бачимо, окрім вказаного вище допису, на який посилається сайт «Обозреватель», є також й детальний допис про Дмитра Кирилюка і його дружину, який розміщений за посиланням:

https://fraza.com/uk/news/351998-kolishnij-spivrobinik-minjustu-dmitro-kiriljuk-taki-potrapiv-pid-slidstvo?fbclid=IwY2xjawKEbWJleHRuA2FlbQIxMABicmlkETEwUVVDMFF4TVB4Smk3WkFtAR5AMwJn9GHd-UUE7JRNoZjZBtF3UC-RqIJ09dLElF-qHo9aRjqIcfarDaExng_aem_rMKddfC-RpWButsiZxm1qw

У цьому другому детальному дописі сайт «Фраза.юа» посилається на сайт «Обозреватель» і зазначає про Дмитра Кирилюка дослівно наступне: *«Наразі ймовірний фігурант, хоч і звільнений з керівної посади в Міністерстві юстиції, але ймовірно зберігає позиції у нотаріальному «бізнесі», а саме – нібито в так званих «чорних» нотаріальних діях, в тому числі на основі спадкових та інших афер з майном людей».*

У своїй скарзі Дмитро Кирилюк перелічує не лише вищезазначений допис Ігоря Мосійчука, але й низку інших дописів, що оприлюднені у моєму профілі у соціальній мережі фейсбук. Отже, Дмитро Кирилюк згадує не лише допис Ігоря Мосійчука, розміщений на моїй сторінці на фейсбуці, але й допис про нотаріальний іспит, який також розміщений на моїй сторінці на фейсбуці. У дописі про нотаріальний іспит мною були процитовані публікації, розміщені на сайті «Наші гроші». Сайт «Наші гроші» фінансується фондом Джорджа Сороса, отже, сайт «Наші гроші» є **перевіреним і достовірним джерелом.** Про фінансування Джорджем Соросом сайту «Наші гроші» чітко вказано на офіційному сайті Фонду Сороса за посиланням:
https://www.irf.ua/grants/awarded_grants/support_for_the_site_our_money/

У дописах про нотаріальний іспит, розміщених на сайті «Наші гроші», Дмитра Кирилюка чорним нотаріусом не було названо, а було лише сказано, що він підпав під вплив чорних нотаріусів, відколовшись під команди колишнього першого віце-президента Нотаріальної палати України Ольги Оніщук за часів, коли вона займала посаду заступника Міністра юстиції України:
https://nashigroshi.org/2021/07/02/yak-ofisu-prezydenta-vdalos-pozbutys-zastupnytsi-ministra-iustytsii-ol-hy-onishchuk/

Європейський суд з прав людини зазвичай дає медійним персонам широкі можливості для свободи вираження поглядів, навіть коли деякі висловлювання здаються **занадто образливими чи несправедливими, навіть загрозливими**. У справі *Jerslid v Denmark* Європейський суд з прав людини не побачив порушень з боку журналіста і редакції, коли ті опублікували інтерв'ю з трьома правими екстремістами, які під час розмови **фактично розпалювали ворожнечу на расовому підґрунті.** Суд вказав, що журналіст відмежувався від героїв інтерв'ю, до того ж сам журналіст має право обирати техніку подачі матеріалів.

У справі *Lopes Gomes da Silva v Portugal* Європейський суд з прав людини вказав на те, що у царині публічних дебатів обмеження з боку держави повинні бути звуженими. Справа стосувалася випадку, коли одна з газет із великим тиражем поширила інформацію про те, що місцевого юриста попросили стати кандидатом в місцеву раду. На цій же сторінці керівник газети опублікував критичний матеріал про кандидата, називаючи його **"безглуздою кандидатурою"**, людиною, "**образ якої не зміг би створити гуморист із сумнівним смаком"** тощо.

Аналогічно слід ставитися до виразу «чорний нотаріус», який вжитий у процитованому мною дописі, розміщеному на телеграм каналі Ігоря Мосійчука. На основі стандартів об'єктивної журналістики я як блогер повинна лише цитувати та передавати матеріали, тобто техніка подачі матеріалів об'єктивно полягає у тому, що я повинна лише цитувати та передавати не свої тексти, а тексти, опубліковані іншими авторами.

Дослівне цитування чужих текстів *(які до того ж, пройшли перевірку на дотримання стандартів об'єктивної журналістики)* – це пряме використання першоджерела з посиланням на нього. Пряме цитування – це дослівне цитування автора. Вимоги до прямого цитування блогерами (журналістами) першоджерел є аналогічними до тих вимог, які висуваються до журналіста, який бере у когось інтерв'ю. А саме, журналіст, який бере інтерв'ю, за самою природою інтерв'ю повинен об'єктивно відмежуватися від героїв інтерв'ю і лише передавати слова особи, у якої він бере інтерв'ю. До того ж, як зазначає Європейський суд з прав людини у рішенні *Jerslid v Denmark*, блогер (журналіст) сам має право обирати техніку подачі матеріалів.

Згідно рішення Європейського суду з прав людини у справі Jerslid v Denmark, той факт, що оприлюднені мною висловлювання Ігоря Мосійчука здаються Дмитру Кирилюку **«занадто образливими чи несправедливими, навіть загрозливими»**, **<u>не дає</u>** права Дмитру Кирилюку говорити про те, що мають місце якісь порушення з мого боку як блогера (журналіста) при цитуванні висловлювань Ігоря Мосійчука про те, що Дмитро Кирилюк був викритий *«у махінаціях, пов'язаних із якоюсь волонтерською діяльністю, а також про те, що він нібито є* ***«чорним»*** *нотаріусом».*

Що стосується розміщеного у моєму профілі у соціальній мережі фейсбук допису про Вищу кваліфікаційну комісію нотаріату України, то цей допис ніякого відношення до Дмитра Кирилюка немає, а є дослівною пере-публікацією статті Олександра Лємєнова, яка розвиває тему так званого «чорного нотаріуса Миколи Журавля» (звертаю увагу на те, що після поширення мною публікації Олександра Лємєнова я у своєму профілі дала можливість висловитися самому Миколі Журавлю у відповідь на цю публікацію, про що буде сказано пізніше). Також звертаю увагу на те, що нотаріальна діяльність Миколи Журавля зупинена, оскільки Департамент нотаріату подав до Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату України скаргу на незаконні нотаріальні та реєстраційні дії Миколи Журавля, у зв'язку з чим на підставі чинного законодавства нотаріальна діяльність Миколи Журавля зупинена до вирішення питання Вищою кваліфікаційною комісією нотаріату України про припинення його нотаріальної діяльності. Але до сих пір Вища кваліфікаційна комісія нотаріату України ніяк не може вирішити питання про притягнення нотаріуса Миколи Журавля до відповідальності, на що вказує журналіст Олександр Лємєнов. На сайті «Радіо Свобода» міститься наступна інформація (дослівно): «*Олександр Лємєнов – юрист та експерт в сфері антикорупційної політики. Працював центральним аналітиком проекту «ЧЕСНО». Сьогодні модерує роботу антикорупційної групи Реанімаційного пакету реформ. Спеціалізується на висвітленні проблем корупції»*
(https://www.radiosvoboda.org/author/олександр-лємєнов/_rvyqm).

На сайті Києво-Могилянської академії (яку закінчив Дмитро Кирилюк) міститься інформація про те, що Реанімаційний пакет реформ фінансується Джорджем Соросом: https://spa.ukma.edu.ua/old/sorosiata-pryhovana-zahroza/

<u>П'ята цитата</u> <u>із описової частини скарги Дмитра Кирилюка</u> (дослівно): *«02 вересня 2023 року Ніна Анатоліївна оприлюднила наступний допис https://www.facebook.com/100009448457717/posts/3632620987062814/?mibextid=wwXIfr&rdid=iBYclsXjVB3J8ZNq# [с. 10-13, додаток 2],* ***у якому мене <u>відкрито звинуватила не тільки в отриманні хабарів</u> за успішне складання нотаріального іспиту, а ще й в <u>постійних махінаціях</u> <u>із зазначеним іспитом</u>****. Як зазначено в дописі,* ***джерело походження інформації – власні думки авторки».***

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Джерело походження інформації – це аж ніяк не мої власні думки як авторки, а дослівні цитати із сайту «Наші гроші», який фінансується Фондом Джорджа Сороса (котрий відповідає за перевірку інформації на достовірність). Мої власні думки щодо махінацій претендентів у нотаріуси на нотаріальному іспиті були виражені лише у той спосіб, що я повторила від свого власного імені дослівну цитату із допису Міністра юстиції Дениса Малюськи у соціальній мережі фейсбук, а саме: «Отже, чимало претендентів таки змогли домовитися (правда невідомо з ким»):
https://www.facebook.com/100011121947008/videos/247259778036782

Димитра Кирилюка я ніде не звинувачувала в отриманні хабарів, тим більше – відкрито. Нехай Дмитро Кирилюк покаже відповідне місце моєї публікації, де він звинувачується мною в отриманні хабарів та ще й відкрито. Так само я Дмитра Кирилюка ніде не звинувачувала у постійних махінаціях із іспитом, оскільки я цілковито підтримувала думку Міністра юстиції Дениса Малюськи про те, що невідомо з ким змогли домовитися чимало претендентів.

Шоста цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Також Ніна Анатоліївна у дописі зробила доволі дивний, як для практикуючого нотаріуса, умовивід про те, що: «В принципі, за сучасних обставин реєстраційні дії, пов'язані з рейдерством, час від часу трапляються лише тому, що без відома нотаріуса такі реєстраційні дії вчиняє помічник. Звідси виникла необхідність у тому, щоб із помічників нотаріусів набрати команду нових нотаріусів, які будуть обслуговували рейдерів, пов'язаних з очільником Офісу президента Андрієм Єрмаком. Це у свою чергу спричинило необхідність у тому, щоб нотаріальний іспит 13-15 червня 2023 року був проведений нечесно».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Мій умовивід не є дивним, а є загально відомим. Цей висновок зробила не я, а цей висновок зробила сама Нотаріальна палата України, читаючи про усе це лекції нотаріусам в поряду підвищення кваліфікації. Зокрема, висновок про те, що основну загрозу нотаріусам при вчиненні реєстраційних дій становлять махінацій з боку помічників нотаріусів, міститься на сторінках 5 та 8 презентації Наталії Козаєвої, розміщеної за посиланням: https://edu.npu.ua/wp-content/uploads/2022/06/Presentation_14-07_compressed.pdf Вказана презентація є додатком до лекції Голови відділення Нотаріальної палати в місті Києві Наталії Козаєвої, яка була прочитана нею 14 липня 2022 року усім нотаріусам України у порядку підвищення кваліфікації приватних нотаріусів під час воєнного стану і розміщена на офіційному **освітньому сайті** Нотаріальної палати України за посиланням: https://edu.npu.ua/courses/cybervs/ Назва цієї лекції наступна: «Кібербезпека та кібергігієна робочого місця нотаріуса в умовах війни».

А на сайті «Наші гроші» робиться висновок про те, що махінації із нотаріальним іспитом вигідні саме рейдерам (щодо цього мною наведені відповідні цитати із публікацій, розміщених на сайті «Наші гроші», який фінансується Фондом Джорджа Сороса). А оскільки сама Нотаріальна палата України розмістила на своєму офіційному освітньому сайті висновок про те, що основну загрозу нотаріусам при вчиненні реєстраційних дій становлять саме махінацій з боку помічників нотаріусів, то виникає необхідність у тому, щоб поєднати обидва висновки в єдине ціле:

1) висновок, зроблений на сайті «Наші гроші» (який фінансується Фондом Джорджа Сороса);

2) висновок, який розмістила Нотаріальна палата України на своєму офіційному освітньому сайті.

На підставі поєднання цих двох висновків не залишається жодного іншого виходу, як прийти до тієї точки зору, що рейдери прагнуть набрати команду нових нотаріусів саме із помічників нотаріусів.

Сьома цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): «*Якщо не будеш зливати питання необхідному кандидату під час іспиту, то інакше команду нових нотаріусів, які будуть обслуговувати рейдерів, не набереш. У цьому полягає економічна вигода від того, щоб потрібному кандидату зливати питання*».

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Про злиття відповідей на питання, які виносилися на іспит, прямо говориться у публікаціях, розміщених на сайті «Наші гроші» за посиланням: https://nashigroshi.org/2021/07/15/u-min-iusti-cherez-mozhlyve-vtruchannia-v-protses-prypynyly-testy-dlia-maybutnikh-reiestratoriv/

Восьма цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Цей допис містить багато емоційних висловлювань і суб'єктивних оцінок, значну частину яких не підкріплено конкретними доказами. Висунуті звинувачення на мою адресу виглядають **як безпідставний наклеп**, оскільки вони базуються на непідтверджених чутках і припущеннях. Квазі-факти, наведені в тексті, вирвані з контексту, а **зв'язок між подіями подано так, щоб створити враження про нібито умисні неправомірні дії**. Будь-які звинувачення мають ґрунтуватися на доказах і рішеннях компетентних органів, а не на суб'єктивних інтерпретаціях або політичних інсинуаціях».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Я дослівно цитувала публікації, розміщені на сайті «Наші гроші», який фінансується Фондом Джорджа Сороса, та дописи Міністра юстиції Дениса Малюськи, опубліковані особисто ним у соціальних мережах. Дописи міністра юстиції не є чутками, а були, за його словами, підставою його офіційного звернення до правоохоронних органів. Публікації на сайті «Наші гроші» також не є чутками, а є журналістськими дослідженнями проблеми фальсифікації іспитів, здійсненими антикорупційними активістами, які фінансуються Фондом Джорджа Сороса, який відповідає за достовірність журналістських розслідувань. А Фонд Сороса – це всесвітньовідома і солідна організація, яка завжди ретельно перевіряє усі факти, викладені у своїх публікаціях, саме тому думка експертів Фонду Сороса цінується найбільше за все при проведенні реформ на Україні. Не я виклала у своїх публікаціях зв'язок між подіями так, щоб створити враження про нібито умисні неправомірні дії, а цей зв’язок виклав у своїх публікаціях у мережі «фейсбук» міністр юстиції Денис Малюська, дописи якого я цитувала дослівно і який відкрито писав про те, що під час іспиту мали місце умисні неправомірні дії з боку невстановлених осіб.

Дев’ята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Ще раз звертаю увагу, що мене фактично звинуватили в нечесному проведенні іспиту, до якого я не мав і не міг мати жодного стосунку навіть теоретично, оскільки у 2023 році я не працював у Мін’юсті».*

<u>Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною</u>: У своїй публікації я не звинувачувала Дмитра Кирилюка у нечесному проведенні іспиту, але лише вказувала на те, що за даними антикорупційних експертів Фонду Сороса існує логічний зв'язок між іспитом та Дмитром Кирилюком. Як зазначено на сайті «Наші гроші» (цитата), «третя версія з тестуванням корелюється непрямо, але логічний зв'язок є. У міністра юстиції останнім часом непрості взаємини з очільником департаменту нотаріату Дмитром Кирилюком»: https://nashigroshi.org/2021/07/15/u-min-iusti-cherez-mozhlyve-vtruchannia-v-protses-prypynyly-testy-dlia-maybutnikh-reiestratoriv/

Нотаріальний іспит 13-15 червня 2023 року був проведений вже після звільнення Дмитра Кирилюка з посади директора департаменту нотаріату. З приводу зупинки міністром юстиції Денисом Малюською нотаріального іспиту Дмитро Кирилюк писав: *«Мені цікаво, щоб пан Міністр сказав своїм донькам, якби здавали іспит вони ??? Як би подивився ним в очі ? Особливо цинічно - це жартівливе фото в п'ятницю минулого тижня. Коли велика кількість претендентів, частина з яких по суті діти, очікували на результат. P.s. Прошу розділяти склад ВККН від НПУ і від МЮ. Саме до останніх у мене купа питань»* (https://www.facebook.com/dmitriy.kir/posts/6216391611814006).

Отже, виходимо з того, що частина претендентів (цитуючи слова самого Дмитра Кирилюка), по суті очікували на результат. Після того, як сподівання претендентів на результат зрештою таки виправдалися, Дмитро Кирилюк явно не міг не привітати Голову ВККН Інну Бернацьку з Днем народження без того, щоб мова сама собою не зайшла про подарунок: *«І Ви заслогувуєте на відпочинок ! Знаю, що будете намагатися відшлангувати від цієї теми - але таке явище як примусова депортація на 🚢⚓круїз теж існує! Ви ж знаєте - можемо зробити)»* (https://www.facebook.com/dmitriy.kir/posts/6337834643003035).

<u>**Десята цитата** із описової частини скарги Дмитра Кирилюка</u> (дослівно): *«Відповідно до пп. 3.3.1. п. 3.3. Розділу ІІІ Кодексу, нотаріус зобов'язаний дотримуватися наступних морально-етичних зобов'язань:*

- ставитися до колег по професії з повагою та доброзичливістю, спрямованою на співробітництво;

- в будь-якій ситуації зберігати витримку й особисту гідність.

*Відповідно до пп. 3.5.1. п. 3.5. Розділу ІІІ Кодексу, діями, які підривають професійну гідність нотаріуса визнаються <u>**аморальні дії**</u> по відношенню до свої колег».*

<u>Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною</u>: Я не вчиняла ніяких аморальних дій відносно Дмитра Кирилюка, натомість сам Дмитро Кирилюк допускає у своїй професійній діяльності **компроміси**, які негативно можуть вплинути на його професійний імідж. Компроміс, або іншими словами **зговірливість**, – це тип поведінки, який забезпечує часткове задоволення інтересів як однієї сторони, так і іншої сторони. Як видно, після того, як Дмитро Кирилюк став фігурантом кримінальних проваджень № 42022100000000263 і № 62020000000000451, він шляхом подачі на мене своєї скарги до Комісії з професійної етики нотаріусів НПУ уперто уводить нотаріальну спільноту у сторону від суті проблеми. Суть проблеми зовсім не у тому, що особа до ухвалення вироку вважається невинуватою, а у тому, що Дмитро Кирилюк прагне, щоб усі закрили очі на факт відкриття щодо нього кримінального провадження, а у пункті 3 частини V Правил професійної етики нотаріусів України сказано, що «нотаріус зобов'язаний не допускати у своїй професійній діяльності **компромісів,** які негативно можуть вплинути на його професійний імідж».

Факт відкриття кримінального провадження - це обставина, яка може негативно вплинути на професійний імідж будь-якої особи, яка виступає фігурантом цього кримінального провадження, і з точки зору професійної етики нотаріусів України ніякі **компроміси,** які можуть підірвати репутацію нотаріуса, у даному випадку недопустимі. На цьому ставимо крапку.

Одинадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Відповідно до пп. 4.7.2. п. 4.7 Розділу IV Кодексу, нотаріус не має право подавати інформацію, що стосується його оціночних характеристик як нотаріуса, відгуків інших осіб про його нотаріальну діяльність, порівнянь з іншими нотаріусами та їхньої критики».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: У нормі пп. 4.7.2. п. 4.7 Розділу IV Кодексу мова йде зовсім не про Дмитра Кирилюка, а про мене, Кривошию Н.А. А саме, згідно вказаної норми саме я, Кривошия Н.А., не маю право подавати інформацію, що стосується моїх власних оціночних характеристик самої себе як нотаріуса, відгуків інших осіб про мою нотаріальну діяльність, порівнянь інших осіб мене з іншими нотаріусами та критики інших осіб, яка стосується мене особисто як нотаріуса. У своїй публікаціях у соціальній мережі фейсбук я ніде не згадувала про саму себе, тобто я ніде не оцінювала саму себе як нотаріуса і не порівнювала саму себе із іншим нотаріусом, тим більше, з Дмитром Кирилюком.

Дванадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Окрім цього, важливо згадати, що, відповідно пп. 4.2.3. п. 4.2. Розділу IV Кодексу, нотаріус зобов'язаний будувати свої відносини з колегами по професії на принципах взаємоповаги, довіри і професійної взаємодії, проявляти коректність і доброзичливість. Ймовірно, однією з основних причин такої поведінки є* ***відмова видачі свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю її помічнику Кривошиї Ігорю Миколайовичу*** *(https://minjust.gov.ua/m/povidomlennya-pro-rezultati-elektronnogo-anonimnogo-testuvannya-vikonanogo-pid-chas-provedennya-kvalifikatsiynogo-ispitu-na-pravo-na-zaynyattya-notarialnoyu-diyalnistyu-u-vischiy-kvalifikatsiyniy-komisii-notariatu-pri-ministerstvi-yustitsii-ukraini-scho-vi) [с. 14, додаток 3], який водночас перебуває з Ніною Анатоліївною у родинних відносинах (син). А також, наскільки мені відомо, Ігор Миколайович працював помічником приватного нотаріуса Кривошиї Ніни Анатоліївни.* ***А це означає, що Ігор Миколайович також має дотримуватися правил професійної етики нотаріусів****. Як ми можемо побачити з допису, Ніна Анатоліївна звинувачує у такій відмові всіх, хто якимось чином причетний до складання нотаріального іспиту у 2023 році. Варто відмітити, що Ігор Миколайович активно висловлював своє обурення щодо негативного результату нотаріального іспиту всіма можливими способами [с. 15-17, додаток 4], звинувачуючи у своїй невдачі просо всіх. І МЮ, і Міністра. і ВККН.* ***І чомусь мене, хоча, нагадаю, до нотаріального іспиту 2023 я не маю жодного, навіть опосередкованого відношення».***

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Ігор Кривошия не звинувачував усіх у своїй невдачі всіма можливими засобами, а проаналізував багато білетів з іспиту і наглядно показав, що на кожне питання можливі декілька вірних відповідей, що свідчить про те, що питання на іспиті були сформульовані некоректно. Міністра юстиції Дениса Малюську він ніколи ні в тому не звинувачував, а навпаки підтримував його

наміри провести розслідування виявлених на іспиті фактів махінації. У наведених Дмитром Кирилюком на стор. 15-17 своєї скарги (у додатку 4) доказах, які мали б свідчили про **звинувачення** Ігорем Кривошиєю Міністерства юстиції України і Міністра юстиції Дениса Малюська, НЕМАЄ навіть жодної згадки ні про Міністерство юстиції України, ні про Міністра юстиції Дениса Малюську. Отже, слова Дмитра Кирилюка про звинувачення Ігорем Кривошиєю Міністерства юстиції України та Міністра юстиції Дениса Малюськи повністю не відповідають дійсності.

А що стосується мене, то я у своїй публікації не звинувачувала Дмитра Кирилюка у нечесному проведенні іспиту, але лише вказувала на те, що за даними антикорупційних експертів Фонду Сороса існує логічний зв'язок між іспитом та Дмитром Кирилюком. Як зазначено на сайті «Наші гроші» (цитата), «третя версія з тестуванням корелюється непрямо, але логічний зв'язок є. У міністра юстиції останнім часом непрості взаємини з очільником департаменту нотаріату Дмитром Кирилюком»: https://nashigroshi.org/2021/07/15/u-min-iusti-cherez-mozhlyve-vtruchannia-v-protses-prypynyly-testy-dlia-maybutnikh-reiestratoriv/

Тринадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Коли дописи Ігоря Миколайовича, м'яко кажучи, не знайшли підтримки у відповідних групах, Ігор Миколайович видалив свій Telegram акаунт, а також свій профіль у Facebook.* ***Припускаю, що такі дії були направлені на уникнення відповідальності за низку наклепів та неправомірних звинувачень, які він зробив.*** *Не заперечую право певних нотаріусів і їх помічників на відчуття по відношенню до мене особистої неприязні за власними мотивами, проте такі* ***відчуття не мають переходити межі Кодексу****, який є обов'язковим як для нотаріусів, так і їх помічників (п.п. 1.4 Розділу І Кодексу)».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Нотаріус пише скаргу на помічника нотаріуса – такого ще до сих пір ніколи не було! При цьому варто наголосити також і на тому, що Нотаріальна палата України поступила аморально, коли прийняла до розгляду скаргу нотаріуса Дмитра Кирилюка на помічника нотаріуса. А тепер з'ясуємо ситуацію, що склалася.

Нотаріальна палата України не приймає помічників нотаріусів до «Офіційної групи Нотаріальної палати» на фейсбуці, оскільки не вважає помічників нотаріусів такими, що мають рівні права з нотаріусами на дописи у соціальних мережах. Таким чином, Нотаріальна палата України не дає можливості помічникам нотаріуса висловитися у соціальних мережах на рівні з нотаріусами, але тепер знайшовся нотаріус Дмитро Кирилюк, який пише скаргу на помічника нотаріуса до комісії Нотаріальної палати з питань професійної етики нотаріусів з причини реалізації цим помічником нотаріуса свого ПРАВА на висловлення своєї думки у соціальних мережах, якого він був аморально позбавлений Нотаріальною палатою України.

Крім того, Нотаріальна палата України не дає можливості помічникам нотаріуса висловлювати свої думки взагалі у будь-який спосіб, а саме: брати участь у з'їздах нотаріусів, висувати свою кандидатуру до Нотаріальної палати України і т.п. Таке ставлення до помічників нотаріуса зрештою знайшло свою квінтесенцію у тому, що відбулося тоді, коли Міністерство юстиції України стало змушувати нотаріусів складати тести на державного реєстратора. А саме, як тільки самих нотаріусів Міністерство юстиції України змусило складати тести на державних реєстраторів, то відразу уся Нотаріальна палата України піднялася і організувала вихід всіх нотаріусів

України на мітинг перед Кабміном, оскільки Нотаріальна палата України прилюдно заявила про те, що тести для нотаріусів будуть ПІДТАСОВАНІ, про що є публікація на сайті «Наші гроші» за посиланням:
https://nashigroshi.org/2019/02/21/notariusy-povstaly-proty-skhemy-z-testuvanniam-u-ministerstvi-iustytsii/

В результаті проведеного нотаріусами мітингу перед Кабміном тести для нотаріусів на державного реєстратора були скасовані. Але зрештою стало зрозуміло, що вивівши нотаріусів на мітинг перед Кабміном через те, що результати тестів на державного реєстратора для нотаріусів будуть підтасованими, Нотаріальна палата України вчинила аморально, тобто порушила правила нотаріальної етики, відкрито проявивши на всю Україну свою подвійну мораль. Ця подвійна мораль Нотаріальної палати України стала відразу зрозумілою тоді, коли Міністр юстиції України Денис Малюська у 2023 році визнав, що тести для помічників нотаріусів були підтасовані.

У чому полягає аморальність поведінки Нотаріальної палати України? Аморальність поведінки Нотаріальної палати України полягає у тому, що як тільки міністр юстиції Денис Малюська виявив, що були підтасовані тести для помічників нотаріусів, то Нотаріальна палата України не підняла питання про підтасовку тестів для помічників нотаріусів, ніде прилюдно не заявила про факт підтасовки тестів для помічників нотаріусів і не вивела усіх нотаріусів України на мітинг перед Кабміном з метою скасування підтасованих результатів тестів для помічників нотаріусів. Натомість тепер Нотаріальна палата України дійшла до того, що розглядає скаргу приватного нотаріуса Дмитра Кирилюка на єдиного на Україні помічника нотаріуса, який осмілився відкрито підняти питання про підтасовку результатів іспиту серед помічників нотаріусів. В результаті ми маємо ганебну подвійну мораль: одна мораль у Нотаріальної палати України існує для нотаріусів, а інша мораль – для помічників нотаріусів. Таким чином, поведінка самої Нотаріальної палати України є аморальною і такою, що не відповідає високим моральним принципам, встановленим Кодексом професійної етики та правил організації нотаріату, затвердженого Асамблеєю нотаріату – членів Міжнародного союзу латинського нотаріату у Лімі, 08 жовтня 2013 року.

Чинна редакція (із усіма змінами і доповненнями) Кодексу професійної етики та правил організації нотаріату, затвердженого Асамблеєю нотаріату – членів Міжнародного союзу латинського нотаріату у Лімі, 08 жовтня 2013 року, *опублікована* на офіційному сайті Міжнародного союзу латинського нотаріату за посиланням:
https://uinl.org/fundamental-principles/deontology-and-rules-of-organization-for-notariats/

Згідно статті 24 цього Кодексу, *«виконуючи свої функції, члени керівних органів палат або професійних асоціацій повинні діяти відповідно до правил обережного підходу, справедливого судочинства та* ***забезпечення рівності сторін****, дотримуючись правил етики та гідності професії, доцільності виконання своїх функцій та забезпечуючи повагу до прав індивідуальних осіб»* («In exercising their functions, the members of the governing bodies of Chambers or Professional Associations will be required to act in accordance with the rules of caution, justice and equity, making sure to retain the ethics and dignity of the profession, the efficient exercise of their function and respect for the rights of individuals»).

За самою своєю природою правила обережного підходу, справедливого судочинства та **забезпечення рівності сторін** у розумінні статті 24 вказаного Кодексу можуть бути реалізовані лише при застосуванні Нотаріальною палатою України правил нотаріальної етики.

Як ми бачимо, Нотаріальна палата України, виконуючи свої функції з застосування правил професійної етики, порушує норму статті 24 вказаного вище Кодексу, оскільки не забезпечує у процесі застосування правил професійної етики рівність у правах нотаріусів і помічників нотаріусів, які є двома сторонами правовідносин у сфері нотаріальної етики. Цим самим Нотаріальна палата України не дотримується правил етики та гідності професії у розумінні статті 24 Кодексу професійної етики та правил організації нотаріату, затвердженого Асамблеєю нотаріату – членів Міжнародного союзу латинського нотаріату у Лімі, 08 жовтня 2013 року.

Колишньому директору департаменту нотаріату і державної реєстрації Міністерства юстиції України Дмитру Кирилюку (який написав скаргу на помічника нотаріуса) і керівництву Нотаріальної палати України слід у порядку підвищення кваліфікації нотаріусів **вивчити** урок № 33, розміщений на сайті Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції за посиланням: https://www.sumyjust.gov.ua/urok-33-osoblyvosti-zastosuvannya-statti-14-zaborona-dyskryminacziyi-konvencziyi-pro-zahyst-prav-lyudyny-i-osnovopolozhnyh-svobod-ta-protokolu-12-do-konvencziyi/

Урок 33 має назву «Особливості застосування статті 14 «Заборона дискримінації» Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та Протоколу № 12 до Конвенції». Цей урок № 33 підготовлений Регіональним відділенням Секретаріату Уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини при Північно-Східному міжрегіональному управлінні Міністерства і стосується застосування положень протоколу № 12 до Європейської Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (скорочено – ЄКПЛ).

Дослівно цитую урок 33: *«Протокол № 12 забороняє дискримінацію у «здійсненні будь-якого передбаченого законом права», а отже має ширшу сферу застосування, ніж стаття 14, яка поширюється тільки на права, зазначені в ЄКПЛ. У Пояснювальній доповіді Ради Європи зазначено, що Протокол № 12 стосується заборони дискримінації:*

- *у здійсненні будь-якого права, що спеціально гарантовано особі на підставі положень національного законодавства;*
- *у здійсненні будь-якого права, що може бути виведене з чіткого обов'язку державного органу на підставі положень національного законодавства, тобто коли на державний орган на підставі положень національного законодавства покладений обов'язок діяти певним чином;*
- *у здійсненні будь-якого права, що виконується державним органом у процесі виконання ним дискреційних повноважень (наприклад, призначення субсидій);*
- *у здійсненні будь-якого права, що відбувається у формі будь-якої іншої дії чи бездіяльності з боку державного органу».*

Отже, протокол № 12 розповсюджується на будь-які акти державної влади, в тому числі на Правила професійної етики нотаріусів України, затверджені Наказом Міністерства юстиції України від 07.06.2021 року № 2039/5.

Згідно п. 2 розділу I Правил професійної етики нотаріусів України (який має назву «Загальні положення»), *«Правила є обов'язковими для нотаріусів, а також поширюються на їх **помічників**, консультантів державних нотаріальних контор та нотаріальних архівів».*

Проте застосування Нотаріальною палатою України положень пункту 2 розділу І Правил професійної етики нотаріусів України входить у **протиріччя** з протоколом № 12 до Європейської Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, оскільки Протокол № 12 *«забороняє дискримінацію у здійсненні будь-якого права, що відбувається у формі будь-якої іншої дії чи бездіяльності з боку державного органу»*.

Нотаріальна палата України є органом професійного самоврядування нотаріусів, якому делеговані функції держави, оскільки Нотаріальна палата України є саморегулівною організацією, якій держава доручила здійснення своїх функції у формі контролю за дотриманням правил професійної етики. Згідно ст. 16 Закону України «Про нотаріат» до повноважень Нотаріальної палати України належить *«контроль за дотриманням нотаріусами правил професійної етики та інші повноваження».* Проте маємо те, що маємо. Практичне застосування Нотаріальною палатою України положень пункту 2 розділу І цих Правил професійної етики нотаріусів України свідчить про порушення Нотаріальною палатою України Правил професійної етики нотаріусів, оскільки Нотаріальна палата України, прийнявши до розгляду скаргу нотаріуса Дмитра Кирилюка на помічника нотаріуса, показала, що вона вважає для себе морально прийнятним вирішувати питання про притягнення помічників нотаріусів до відповідальності за порушення правил нотаріальної етики, але не бере на себе моральний обов'язок захищати ПРАВА помічників нотаріусів, хоча б у випадку виявлення Міністром юстиції України порушень прав помічників нотаріусів при складанні ними тестів на нотаріуса. Отже, Нотаріальна палата України ігнорує відомий усім морально-етичний принцип **«немає прав без обов'язків, немає обов'язків без прав».**

Чотирнадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«**ВАЖЛИВО:** Виходячи з того, що офіс Ніни Анатоліївни (вул., Будівельників, буд. 1) знаходиться всього в 1,5 кілометрах від мого (вул. Гната Хоткевича, буд. 10), у мене виникають припущення, що нотаріус таким чином хоче паплюжити мою репутацію серед клієнтів та нотаріусів Київського міського нотаріального округу. Такі дії можна охарактеризувати як **спосіб недобросовісної конкуренції.** Відповідно пп. 4.2.3. п. 4.2. Розділу IV Кодексу, нотаріус повинен розглядати інших нотаріусів не як конкурентів, а як колег, об'єднаних для досягнення спільної мети, а саме для ефективного здійснення професійних обов'язків».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Я ніколи і ні разу не розглядала Вас як конкурента. Це – натуральний наклеп на мене.

П'ятнадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Відповідно до пп. 4.2.4. п. 4.2. Розділу IV Кодексу, нотаріус у своїх відносинах з колегами і нотаріальним співтовариством не має права характеризуючи свою кваліфікацію, занижувати професійну гідність і авторитет своїх колег, дискредитувати інших нотаріусів».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: санкція норми пп. 4.2.4. п. 4.2. Розділу IV Кодексу наступає лише за наявності диспозиції. Тобто норма пп. 4.2.4. п. 4.2. Розділу IV Кодексу застосовується лише тоді, коли наявні умови для її застосування. Ці умови мають назву «диспозиція». А саме, норма пп. 4.2.4. п. 4.2. Розділу IV Кодексу застосовується не за будь-яких умов, а саме за умов, коли один нотаріус характеризує

свою кваліфікацію і при цьому занижує кваліфікацію іншого нотаріуса. У своїх дописах я ніколи не згадувала про саму себе, тобто я ніколи у своїх дописах не характеризувала свою кваліфікацію, тому безпідставними є звинувачення мене у тому, що, характеризуючи свою кваліфікацію, я порівнювала себе з Дмитром Кирилюком та занижувала його професійну гідність і його авторитет, у такий спосіб дискредитуючи його в ході характеристики самої себе.

Шістнадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Окрім цього, слід звернути увагу на* ***безпідставні звинувачення на адресу членів ВККН****. Поширення непідтверджених звинувачень не лише підриває їхню репутацію, а й дискредитує саму ідею прозорого та чесного проведення іспитів. Підтвердженням того, що Ніна Анатоліївна дискредитує роботу ВККН, є її пост (https://www.facebook. com/share/1BReShvznN/?mibextid=wwXIfr) [с. 18, додаток 5] в якому вона заявляє,* ***що «Чорні» нотаріуси допомагають протидіяти санкційному процесу, а Вища кваліфікаційна комісія покриває колег.***

Такі голослівні заяви є неприпустимими та завдають шкоди як окремим особам, так і інституціям загалом*; а також прямим порушенням п. 2.10 Кодексу – своєю діяльністю і поведінкою нотаріус повинен стверджувати повагу до нотаріальної професії танотаріальної спільноти в цілому, її сутності і призначення, сприяти збереженню та підвищенню її престижу.*

Про який престиж професії може йти мова, якщо представник професії ***Кривошия Ніна Анатолія звинувачує склад ВККН*** *(частина цього складу була обрана безпосередньо нотаріусами) у покриванні діяльності чорних нотаріусів*

Також згідно з пп. 4.2.4. п. 4.2. Розділу IV Кодексу, нотаріус як особа, наділена довірою і відповідальністю перед державою і суспільством, зобов'язаний:

- утримуватися від будь-якої діяльності, здатної негативно вплинути на здійснення професійних обов'язків нотаріуса або викликати сумнів в його незалежності та об'єктивності;

- утримуватися від вчинення дій, які можуть зашкодити професійній діяльності нотаріуса чи підірвати довіру та престиж професії в суспільстві, в тому числі від отримання необґрунтованих пільг від осіб, які звернулися за вчиненням нотаріальних дій».

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: я не заявляла про те, що «Чорні нотаріуси допомагають протидіяти санкційному процесу, а Вища кваліфікаційна комісія покриває колег». Слова «Чорні нотаріуси допомагають протидіяти санкційному процесу, а Вища кваліфікаційна комісія покриває колег» - це не мої слова, а це – заголовок статті Олександра Лємєнова, яку я розмістила на своїй сторінці у соціальній мережі «фейсбук». Що стосується розміщеного у моєму профілі у соціальній мережі фейсбук допису про Вищу кваліфікаційну комісію нотаріату України, то цей допис **ніякого відношення до Дмитра Кирилюка немає**, а є дослівною перепублікацією статті Олександра Лємєнова, яка розвиває тему так званого «чорного нотаріуса Миколи Журавля» (звертаю увагу на те, що після поширення мною публікації Олександра Лємєнова я у своєму акаунті у соціальній мережі «фейсбук» дала можливість висловитися самому Миколі Журавлю у відповідь на цю публікацію, про що буде сказано пізніше). Також звертаю увагу на те, що нотаріальна діяльність Миколи Журавля зупинена, оскільки Департамент нотаріату подав до Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату України скаргу на незаконні нотаріальні та реєстраційні дії Миколи

Журавля, у зв'язку з чим на підставі чинного законодавства нотаріальна діяльність Миколи Журавля зупинена до вирішення питання Вищою кваліфікаційною комісією нотаріату України про припинення його нотаріальної діяльності. Але до сих пір Вища кваліфікаційна комісія нотаріату України ніяк не може вирішити питання про притягнення нотаріуса Миколи Журавля до відповідальності, на що вказує журналіст Олександр Лємєнов у своїй статті. На сайті «Радіо Свобода» міститься наступна інформація (дослівно): «*Олександр Лємєнов – юрист та експерт в сфері антикорупційної політики. Працював центральним аналітиком проекту «ЧЕСНО». Сьогодні модерує роботу антикорупційної групи* ***Реанімаційного пакету реформ****. Спеціалізується на висвітленні проблем корупції»* (https://www.radiosvoboda.org/author/олександр-лємєнов/_rvyqm).

На сайті Києво-Могилянської академії (яку закінчив Дмитро Кирилюк) міститься інформація про те, що **Реанімаційний пакет реформ** фінансується Джорджем Соросом: https://spa.ukma.edu.ua/old/sorosiata-pryhovana-zahroza/, отже, діяльність Олександра Лємєнова фінансується Фондом Джорджа Сороса, який несе відповідальність за перевірку інформації, опублікованої Олександром Лємєновим.

Що стосується того, що у статті Олександра Лємєнова піддається критиці Вища кваліфікаційна комісія нотаріату України, зазначаю наступне. Корпоративна етика нотаріусів України не дозволяє компроміси з совістю. Компроміс, або іншими словами зговірливість, – це тип поведінки, який забезпечує часткове задоволення інтересів як однієї сторони, так і іншої сторони. У пункті 3 частини V Правил професійної етики нотаріусів України сказано, що «нотаріус зобов'язаний не допускати у своїй професійній діяльності компромісів, які негативно можуть вплинути на його професійний імідж». Вища кваліфікаційна комісія нотаріату вже протягом кількох років не розглядає подання Департаменту нотаріату про притягнення нотаріуса Миколи Журавля до відповідальності. Усі мислимі та немислимі строки розгляду подання Департаменту нотаріату вже пройшли. Отже, прагнучи часткового задоволення інтересів як однієї сторони (Департаменту нотаріату), так і іншої сторони (Миколи Журавля), Вища кваліфікаційна комісія нотаріату у своїй діяльності допускає компроміси, які можуть негативно вплинути на професійний імідж усього нотаріату України в цілому.

Сімнадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Знову повернуся до питання надмірної і гіперболізованої уваги до мене збоку Ніни Анатоліївни. Ніна Анатоліївна прокоментувала мій звичайний жартівливий допис прокоментувала та написала «відкритий лист» (https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=3763999717258273&id=100009448457717&mibextid=wwXIfr&rdid=hsBtgpkQJhKa2vjY#) [с. 19, додаток 6]. У своєму дописі намагалася зв'язати в єдине ціле мій допис, питання релігійного характеру та таку економічну категорію як «дефолт». Цей допис підкріплений відсиланням до питань Віри та Бога. Проте якщо ми вже звертаємося до релігії та Бога, то варто звернути увагу Ніни Анатоліївни (яка, як вона декларує, є глибоковіручою людиною) на наступні положення: «Наклеп – це хибна словесна заява, яка завдає шкоди чийсь репутації. У Біблії, як у Старому, так і Новому Завітах, багато йдеться про наклеп (Притчі 10:18; 1 Петра 2:1). Наклеп посідає настільки високе місце в переліку гріхів, що Бог включив його до Десяти заповідей. Дев'ята заповідь проголошує: «Не даватимеш неправдивого свідчення щодо свого ближнього» (Вихід 20:16; тут і далі – Сучасний переклад Українського Біблійного Товариства). Неправдиве свідчення включає наклеп, оскільки*

це є поширенням неправди. Наклеп – це просто неправда про когось із наміром змусити інших розглядати цю людину в негативному світлі. Наклеп – це обман зі злим наміром, а Бог ненавидить «оманливий язик» (Притчі 6:16-19; 12:22). Оскільки Він є Автором істини (Івана 14:6; 1 Івана 5:6), то будь-яка неправда суперечить Його природі і тому є огидною для Нього. Поширювати що наклеп, що плітки неправильно, і Святе Письмо часто засуджує їх разом (Левіти 19:16; Притчі 16:27; 2 Коринтянам 12:20). Пліткарі збирають чиїсь секрети й передають їх іншим; наклепники вигадують свої секрети та транслюють їх туди, де вони можуть завдати найбільшої шкоди».

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Дмитро Кирилюк наводить багато цитат із Біблії, але зрештою зводить усі цитати лише до однієї цитати і в якості цієї ключової цитати наводить 16-тий вірш 20-ої глави книги «Вихід», у якому міститься Дев’ята заповідь. Авре́лій Августи́н Іпоні́йський (лат. Aurelius Augustinus Hipponensis), або Блаже́нний Августи́н, – це православний святий, який був **юристом.** Отже, він досліджував морально-етичні питання, що піднімаються у Дев’ятій Заповіді, з юридичної точки зору. Тому він краще за мене дасть відповідь на ключову цитату із Біблії (Вихід 20:16), наведену Дмитром Кирилюком. Блаженний Августин вимовив 400 проповідей. Отже, що саме говорить у своїх проповідях Блаженний Августин про Дев’яту Заповідь? Дозвольте процитувати 4 главу із 75 (сімдесят п’ятої) проповіді Блаженного Августина: «*Адже тобі говорить Закон, наприклад: Не кажи хибного свідчення (Вихід 20:16). Якщо ти маєш справжнє свідчення, маєш світло розуму. Якщо ж, переможений жагою брудного прибутку, ти в душі вирішиш сказати помилкове свідчення, то без Христа тебе вже почне шпурляти буря. Тебе будуть кидати хвилі власної жадібності, ти будеш обурюватися своїми бажаннями і можеш потонути, бо поряд не буде Христа*».

Цитата із Блаженного Августина є доречною саме в контексті наступного допису Міністра юстиції Дениса Малюськи на фейсбуці: «Минулого тижня проводили нотаріальний іспит. Я вже писав про неймовірну кількість бажаючих домовитись, а не складати його чесно. Розміри пропонованих хабарів (за столичними плітками) вражали. Також песимізму додавали плітки про те, що чимало претендентів таки змогли домовитись (правда невідомо з ким). Але ми пліткам не вірили і робили свою справу. А на кону були – мільйони доларів потенційних хабарів»
(https://www.facebook.com/100011121947008/videos/247259778036782).

Наведені мною слова Блаженного Августина якнайкраще проливають світло на те, чому Міністр юстиції Денис Малюська, який до цього не вірив пліткам, вирішив після оприлюднення результатів іспиту звернутися до правоохоронних органів. Тому слова Блаженного Августина для кращого розуміння слід розбити на дві частини:

1) *«якщо ти маєш **справжнє свідчення**, маєш світло розуму»;*

*2) «якщо ж, переможений жагою брудного прибутку, ти в душі вирішиш сказати помилкове свідчення, то без Христа тебе вже почне **шпурляти буря**».*

Факт звернення Міністра юстиції Дениса Малюськи до правоохоронних органів з приводу *«справжнього свідчення»* щодо результатів іспиту дозволяє не просто ще раз вимовити ці важливі слова Блаженного Августина, а потім забути їх, але й навести їх мовою оригіналу, щоб вони **назавжди** залишилися у пам’яті кожного: «*Dicit enim tibi Lex, verbi gratia, Ne falsum testimonium dicas (Exod. XX, 16). Si intelligas testimonii venitatem, lucem habes in mente: si autem turpis lucri cupiditate superatus, statueris animo falsum dicere testimonium, jam incipies absente Christo tempestate turbari; fluctuabis fluctibus avaritiae tuae, periclitaberis tempestate concupiscentiarum tuarum, et quasi*

absente Christo pene submergeris» (джерело: Patrologia Latina, том 38, стор. 476, рядки 31-38 // Sermo LXXV, caput IV).

Сподіваюсь, що на керівництво Нотаріальної палати України рано чи пізно, але проллється світло проповіді Блаженного Августина.

Вісімнадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): «*Користуючись нагодою, хочу звернути увагу на насту*пні факти. *Я працюю нотаріусом з 2008 року. За цей час щодо мене не надійшло жодної обгрунтованої скарги».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Моє свідоцтво про право на заняття нотаріальної діяльністю № 3024 видане 14 травня 1998 року. За цей час на мене також не надійшло жодної обгрунтованої скарги.

Дев'ятнадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): «*Моя діяльність жодного разу не зупинялася. Жодна санкція у сфері нотаріату та державної реєстрації щодо мене застосовувалася, однак, незважаючи на це, Ніна Анатоліївна називає мене «чорним».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Вище я вже зазначала про те, що **особисто я** ніде «чорним» Дмитра Кирилюка не називала. Повторюватися не буду.

Що стосується того, що жодна санкція у сфері нотаріату та державної реєстрації щодо Дмитра Кирилюка не застосовувалася, то факти свідчать про протилежне. А саме, підставою для звільнення Дмитра Кирилюка з посади директора департаменту нотаріату та державної реєстрації стало **подання дисциплінарної комісії** Мін'юсту, звідси видно, що Дмитра Кирилюка було звільнено за вчинення дисциплінарного проступку. Отже, до Дмитра Кирилюка була застосована санкція у вигляді звільнення з посади, при цьому із якої посади? А такої посади, на які він був керівником нотаріату усієї України. А саме, на сайті «Наші гроші» міститься наступна інформація: «11 серпня 2021 року у Міністерстві юстиції вийшов наказ №1893/к за підписом держсекретаря Міністерства Олени Богачової, яким очільника департаменту нотаріату та державної реєстрації Дмитра Кирилюка **звільнено** з посади. Про це «Нашим грошам» стало відомо з власних джерел. Підставою для цього наказу стало подання **дисциплінарної комісії Мін'юсту»:** https://nashigroshi.org/2021/08/12/dmytra-kyryliuka-pishly-z-posady-ochil-nyka-departamentu-notariatu-v-min-iusti/

Двадцята цитата із описової частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Мене особливо обурює той факт, що Кривошия Ніна Анатоліївна, очевидно, розрахуючи на свою безкарність з огляду на вік, не задовольнивши свої потреби написанням пасквілів щодо мене, вирішила «притягнути» до вигаданого нею мікросвіту чи макросвіту «нотаріальних зрад» і мою дружину – Кирилюк Олену Юріївну».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: На сайті відділення Нотаріальної палати України у місті Києві міститься подання до Комісії Нотаріальної палати України з професійної етики від 17.03.2025 року, вих. № 51, про порушення Оленою Кирилюк правил професійної етики нотаріусів.

У цьому поданні мова йде саме про неприпустимість у поведінці Олени Кирилюк **усього того, що Дмитром Кирилюком приписується мені**, а саме (цитати):

– «***<u>публічних висловлювань</u>*** *та дій, що можуть* ***<u>дискредитувати нотаріат</u>*** *або* ***підірвати довіру до професії»;***
– «***<u>некоректної конкуренції</u>*** *та порівняння себе з іншими колегами, що суперечить професійним стандартам»;*
– *«проявів* ***неналежної поведінки****, як у* ***робочих процесах****, так і в* ***публічному просторі****, зокрема в* ***<u>соціальних мережах»</u>****.*

З вказаним поданням можна ознайомитися за посиланням:
https://vnpu.kiev.ua/?p=5537

<u>**Двадцять перша цитата** із описової частини скарги Дмитра Кирилюка</u> (дослівно): «*Виходячи з вищезазначеного, вважаю, що поширення недостовірних даних, звинувачення в кримінальних правопорушеннях без належних підстав та образливі формулювання у публічному просторі є грубим порушенням норм професійної етики нотаріусів України».*

<u>Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною</u>: не я допустила грубе порушення норм професійної етики нотаріусів України, а Дмитро Кирилюк сам припустився грубого порушення норм професійної етики нотаріусів України. А саме, Дмитро Кирилюк допустив у своїй професійній діяльності **компроміси**, які негативно можуть вплинути на його професійний імідж. Корпоративна етика не дозволяє компроміси з совістю. Компроміс, або іншими словами **зговірливість**, – це тип поведінки, який забезпечує часткове задоволення інтересів як однієї сторони, так і іншої сторони. Дмитро Кирилюк прагне закрити усім очі на те, що він виступає фігурантом кримінальних проваджень, а у пункті 3 частини V Правил професійної етики нотаріусів України сказано, що «нотаріус зобов’язаний не допускати у своїй професійній діяльності **компромісів,** які негативно можуть вплинути на його професійний імідж». Суть проблеми зовсім не у тому, що особа до ухвалення вироку вважається невинуватою, а у тому, що факт відкриття кримінального провадження - це обставина, яка може негативно вплинути на професійний імідж будь-якого нотаріуса і з точки зору професійної етики нотаріусів України ніякі **компроміси,** які можуть підірвати репутацію нотаріуса, у даному випадку недопустимі. На цьому ставимо крапку.

<u>**Двадцять друга цитата** із описової частини скарги Дмитра Кирилюка</u> (дослівно): *«А також буду вдячним, якщо вдасться переконати Ніну Анатоліївну вийти з під впливу третіх осіб, які використовують її емоційність і факт обурення фактом нескладання іспиту її сином з метою дискредитації нотаріату як інституції».*

<u>Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною</u>: Ніякі треті особи вплив на мене не мали і не мають, а насамперед нехай сам Дмитро Кирилюк вийде з під пливу третіх осіб. Про те, що не я, а саме Дмитро Кирилюк підпав під вплив третіх осіб, відколовшись під команди колишнього першого віце-президента Нотаріальної палати України Ольги Оніщук (за часів, коли вона обіймала посаду заступника Міністра юстиції України), зазначено у публікації на сайті «Наші гроші» (який фінансується Фондом Джорджа Сороса) за посиланням:
https://nashigroshi.org/2021/07/02/yak-ofisu-prezydenta-vdalos-pozbutys-zastupnytsi-ministra-iustytsii-ol-hy-onishchuk/

Після двадцяти двох цитат, на які з метою аналізу мною була розбита описова частина скарги Дмитра Кирилюка, дозвольте навести **резолютивну частину** скарги Дмитра Кирилюка. У резолютивній частині своєї скарги Дмитро Кирилюк просить Комісію з питань професійної етики нотаріусів Нотаріальної палати України **(дослівно):**

- *«провести перевірку щодо дотримання норм професійної етики приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Кривошиї Ніни Анатоліївни номер свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю № 3024 та її помічником Кривошиєю Ігорем Миколайовичем»;*
- *«вжити відповідних заходів для вирішення конфлікту з вжиттям заходів на розсуд Комісії з питань професійної етики нотаріусів».*

З цього приводу я, приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Кривошия Н.А., зазначаю про те, що у задоволенні скарги Дмитра Кирилюка слід ВІДМОВИТИ, з наступних підстав.

У вступній частині своєї скарги Дмитро Кирилюк висловлює до мене претензії через те, що я тлумачу інформацію, а не просто подаю інформацію так, як подають інформацію засоби масової інформації. В описовій частині своєї скарги Дмитро Кирилюк переходить до обговорення конкретної інформації, яка була мною подана на розсуд аудиторії. Оскільки медійна діяльність зводиться до подачі інформації, а не до її тлумачення, отже, я почала із описової частини скарги Дмитра Кирилюка, а тепер переходжу до того, щоб зробити ВИСНОВОК, чи тлумачу я інформацію, чи я просто її подаю і у процесі подачі роблю співставлення між собою поданої інформації з метою забезпечення всебічної подачі інформації. Головне у сфері медія – це всебічно донести до аудиторії інформацію, а не її тлумачити.

Для послідовного і повноцінного надання відповідей на усі претензії Дмитра Кирилюка до мене далі я знову побудую своє пояснення наступним чином: спочатку я буду цитувати відповідні абзаци тексту, взятого із вступної частини скарги Дмитра Кирилюка, а потім буду на них давати свої пояснення.

<u>**Перша цитата** із вступної частини скарги Дмитра Кирилюка</u> (дослівно): *«Ніколи не думав, що буду **змушений** звертатися до вас із таким зверненням. Але, як кажуть, ніколи не говори «ніколи». Сьогодні ми переживаємо важкі часи **як держава**, так і наша професія. У межах своєї діяльності ми маємо демонструвати **єдність** і взаємоповагу. Ми повинні служити високим ідеалам нотаріату».*

<u>Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною</u>: у своїй медійній діяльності нотаріуси між собою повинні демонструвати не лише єдність, але й також демонструвати між собою плюралізм думок, застосовуючи на практиці **висновки,** викладені у Рішенні Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12).

<u>**Друга цитата** із вступної частини скарги Дмитра Кирилюка</u> (дослівно): *«Згідно зі ст. 16 Закону України «Про нотаріат» професійне самоврядування нотаріусів здійснюється через Нотаріальну палату України та її органи. Нотаріальна палата України є організацією, яка здійснює професійне самоврядування у сфері нотаріату.*

*Відповідно до абз. 2 ст. 5 Закону України «Про нотаріат», нотаріус зобов'язаний здійснювати свої професійні обов'язки відповідно до Закону і принесеної **присяги**, дотримуватися правил професійної етики. Додатково на черговому З'їзді нотаріусів України 20.04.2018 було затверджено **Кодекс** правил професійної етики нотаріусів (далі – Кодекс)».*

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Присяги нотаріуса я не порушила. Згідно ст. 6 Закону України «Про нотаріат» присяга нотаріуса є наступною: *«Урочисто присягаю виконувати обов'язки нотаріуса чесно і сумлінно, згідно з законом і совістю, поважати права і законні інтереси фізичних та юридичних осіб, зберігати професійну таємницю, скрізь і завжди берегти чистоту високого звання нотаріуса».*

Я чесно і сумлінно, згідно з законом і совістю, поважаю права і законні інтереси фізичних та юридичних осіб, зберігаю професійну таємницю, скрізь і завжди бережу чистоту високого звання нотаріуса.

Третя цитата із вступної частини скарги Дмитра Кирилюка (дослівно): *«Статутом Нотаріальної палати України передбачено, що членами НПУ є всі нотаріуси, які працюють у державних нотаріальних конторах, державних нотаріальних архівах або здійснюють приватну нотаріальну діяльність. Обов'язками члена НПУ є дотримання вимог Статуту Нотаріальної палати України, Правил професійної етики, виконання рішень органів професійного самоврядування нотаріусів. Нотаріуси (а також їх **помічники**) мають в своїй діяльності неухильно дотримуватися вимог:*

- Правил професійної етики нотаріусів України, затверджених Наказом Міністерства юстиції України від 07 червня 2021 року № 2039/5 (далі – Правила етики);

- Кодексу правил професійної етики нотаріусів України (далі – Кодекс етики).

*У п.4.3. Кодексу етики зазначено, що реагування нотаріуса на незаконну або неетичну поведінку іншого нотаріуса Конфлікти між нотаріусами регулюються, по мірі можливості, **у позасудовому порядку**. З цією метою нотаріус може залучати НПУ до втручання.*

Згідно Правил етики, нотаріус як особа, наділена довірою і відповідальністю перед державою і суспільством, зобов'язаний:

- дотримуватися норм етики та моралі;

*- **уникати** виникнення конфліктних ситуацій з особами, які звернулись за вчиненням нотаріальних дій, та **колегами.** У разі виникнення конфліктних ситуацій вирішувати їх за допомогою переговорів із залученням Нотаріальної палати України;*

Я змушений звернутися до Комісії з питань професійної етики нотаріусів з метою врегулювання конфлікту, який виник через неетичну поведінку:

*- приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу **Кривошиї Ніни Анатоліївни**, номер свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю № 3024;*

*- сина та **помічника приватного нотаріуса** Київського міського нотаріального округу Кривошиї Ніни Анатоліївни **Кривошиї Ігоря Миколайовича**.*

*Я довгий час утримувався від написання подібного звернення з огляду на поважний вік Ніни Анатоліївни та її значний стаж роботи в нотаріаті. Але вважаю, що Ніна Анатоліївна, а також її син, Ігор Миколайович, своєю «діяльністю» перетнули всі можливі і неможливі **червоні лінії**. Вважаю, що її **медійна** діяльність пов'язана з розповсюдженням **наклепів та недостовірної інформації** може нашкодити не просто інтересам окремих колег, а й нотаріату як цілій інституції».*

<u>Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною</u>: Дмитро Кирилюк у своїй скарзі на мене явно застосовує російські наративи, оскільки вираз «червоні лінії» належить саме до російських наративів. У контексті війни на Україні, яка зараз триває, вираз «червоні лінії» Дмитро Кирилюк запозичив у путіна. «Червоні лінії» - це вираз, який на Україні є вже загально відомим терміном. Вираз «перетнути червоні лінії» – це путінський ультиматум Україні. З цього видно, що Дмитро Кирилюк спілкується зі мною в ультимативній формі. Що я можу сказати з цього приводу? З цього приводу я можу сказати лише те, що **Дмитру Кирилюку та його дружині Олені Кирилюк слід почати з самих себе.** Як видно, Дмитро Кирилюк спілкується зі мною ультимативною мовою священика, нотаріуса і зрадника **в одній особі** Олександра Бєднова, оскільки саме мова священика, нотаріуса і зрадника в одній особі Олександра Бєднова, який розповсюджував російські наративи, характеризується словами про те, що хтось «перетнув червоні лінії».

Існують усі докази того, що на початку війни у 2022 році Дмитро Кирилюк та Олена Кирилюк, грубо порушуючи правила нотаріальної етики, виступали у соціальній мережі фейсбук на сторінці народного депутата України Ігоря Фріса проти **позбавлення свідоцтва** священика, нотаріуса і зрадника в одній особі Бєднова Олександра Анатолійовича, який ще до війни перебував в штаті Російської православної церкви (порушуючи при цьому вимоги про несумісність нотаріальної діяльності з будь-якою іншою оплачуваною діяльністю) і з початком війни виступив активним колаборантом з російською окупаційною адміністрацією.

Нотаріальна палата України, яка збирається розглядати скаргу на мене Дмитра Кирилюка, закривала очі на те, що з початком російського вторгнення нотаріус Олександр Бєднов, одночасно перебуваючи у штаті російської православної церкви на посаді священика, освячував кадилом російські війська. Нотаріальна палата України, знаючи про те, що Олександр Бєднов увесь час порушував правила нотаріальної етики (оскільки одночасно був священиком і нотаріусом), не лише пригріла його у себе, але й постійно закривала очі на цей аморальний факт і висунула його на посаду голови комісії Нотаріальної палати України з міжнародного співробітництва. Найбільш ганебним є той факт, що на офіційному сайті Нотаріальної палати України за посиланням: https://npu.ua/news/rnes-online/ міститься повідомлення про те, що (дослівно) *«21 квітня 2022 року відбулася робоча онлайн-зустріч представників Нотаріальної палати України та Ради нотаріатів Європейського Союзу. В зустрічі взяли участь президент НПУ Володимир Марченко, голова Комісії НПУ з міжнародного співробітництва Олександр Бєднов, президент РНЄС Джампаоло Маркес та виконавчий секретар РНЄС Рауль Радоі. Обговорення актуальних питань роботи українського нотаріату велося в контексті збройної агресії росії на території України».* Отже, у той час, коли священик, нотаріус і зрадник в одній особі Бєднов О.А. освячував кадилом російські війська, Нотаріальна палата України закривала очі на його колаборантську діяльність і допускала його до виконання функцій Голови Комісії НПУ з питань міжнародного співробітництва.

Звідси стає зрозуміло, від кого Дмитро Кирилюк запозичив вираз «перейти червоні лінії» і чому саме в описовій частині своєї скарги Дмитром Кирилюком не пред'являються до мене претензії у встановленому законом порядку, тобто на основі Правил професійної етики нотаріусів України, які були затверджені Наказом Міністерства юстиції України від 07.06.2021 року № 2039/5.

Про ці Правила професійної етики нотаріусів України Дмитро Кирилюк в описовій частині своєї скарги ніде не згадує, а згадує про них лише у вступній частині своєї скарги, у якій він нічого конкретного пред'явити до мене не може. А суть у тому, що в описовій частині своєї скарги Дмитро Кирилюк пред'являє до мене конкретні претензії саме на підставі норм Кодексу професійної етики нотаріусів України, який був розроблений священиком, нотаріусом і зрадником в одній особі Олександром Бєдновим. Про той факт, що Кодекс професійної етики нотаріусів України був розроблений священиком, нотаріусом і зрадником в одній особі Олександром Бєдновим, чітко зазначено у **протоколі** затвердження **цього Кодексу**, який міститься за посиланням: https://npu.ua/wp-content/uploads/2024/01/pz2018.pdf

У цьому протоколі не лише зазначено, що священик, нотаріус і зрадник в одній особі Бєднов О.А. розробив цей Кодекс, але й у цьому протоколі чітко вказано також і про те, що священик, нотаріус і зрадник в одній особі Бєднов О.А. (дослівно) *«запропонував розглянути Кодекс професійної етики і поставити крапку над «і».* Таким чином, Кодекс професійної етики нотаріусів України – це фейковий документ, який розроблений священиком, нотаріусом і зрадником в одній особі Бєдновим О.А. із застосуванням російських наративів. Отже, сам Кодекс професійної етики нотаріусів України є аморальним документом, <u>який не має жодної моральної сили</u>, у зв'язку з чим не може застосовуватися на території України. Застосування під час воєнного стану положень Кодексу професійної етики нотаріусів України – це застосування на Україні російських наративів.

<u>**Четверта цитата** із вступної частини скарги Дмитра Кирилюка</u> (дослівно): «*Відразу зверну увагу представників Комісії з питань професійної етики нотаріусів, що метою цього звернення не притягнення Кривошиї Ніни Анатоліївни та Кривошої Ігоря Миколайовича до відповідальності,* ***а саме вирішення (вичерпання) конфліктної ситуації*** *і недопущення подібних ситуацій в майбутньому».*

<u>Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною</u>: Що я можу сказати з цього приводу? Нехай Дмитро Кирилюк спершу вичерпає ситуацію, яка свідчить про його зв'язки з священиком, нотаріусом і зрадником в одній особі Бєдновим О.А., який, перебуваючи у штаті російської православної церкви, освячував кадилом російські війська, а вже потім переходить до того, щоб вичерпати ситуацію з його ультимативними «червоними лініями».

<u>**П'ята цитата** із вступної частини скарги Дмитра Кирилюка</u> (дослівно): *«Тому, керуючись Правилами етики та Кодексом етики, я звертаюся до компетентного органу НПУ і* ***<u>не вдаюся до вирішення конфлікту шляхом переписки в соціальних мережах</u>****, оскільки вважаю, що такий спосіб може не лише не сприяти вирішенню конфлікту, а й зашкодити професії. Також допускаю, що однією з цілей останньої* ***<u>МЕДІЙНОЇ</u>*** *діяльності Кривошиї Ніни Анатоліївни якраз є втягування мене в певну перепалку в* ***<u>соціальних мережах</u>****. Припускаю, але не стверджую, що дії Ніни Анатоліївни координують певні* ***особи, зацікавлені у виникненні конфлікту всередині спільноти****. Ці особи можуть займатися* ***«підкиданням»*** *Ніні Анатоліївні певних матеріалів та ідей для публікацій. Звертаю увагу, що наявність таких осіб є моїм особистим припущенням, у якому я суб'єктивно* ***абсолютно переконаний».***

Моя, Кривошиї Н.А., відповідь є наступною: Яке припущення? Нехай Дмитро Кирилюк говорить конкретно. З якою метою він кидає на мене тінь? Ніхто мені не підкидує інформацію, тому що вся ця інформація є загальнодоступною у мережі інтернет, про що я вже неодноразово вела мову у своїх поясненнях, наводячи при цьому численні посилання на джерела інформації, які знаходяться у відкритому доступі і ознайомитися з якими може кожен бажаючий. А головне полягає у тому, що раз сам Дмитро Кирилюк переключає хід думок на медійність, то нехай сам і дотримується правил медійної етики, а не говорить про те, що я втягую його в певну перепалку в **соціальних мережах**.

А тепер час робити висновки:

У своїй скарзі Дмитро Кирилюк просить Комісію з питань професійної етики нотаріусів Нотаріальної палати України вжити до мене заходів як до **медійної персони.** Звертаю увагу Комісії з питань професійної етики нотаріусів Нотаріальної палати України на те, що єдина судова практика притягнення на Україні до відповідальності медійних персон в умовах війни на даний час вже сформована. Її формування завершилося 28 жовтня 2024 року під час «Вільнюського діалогу», присвяченого розвитку культури публічних дебатів у Європі.

Захід, організований Радою Європи спільно з Верховним судом Литовської Республіки під егідою литовського головування в Комітеті міністрів Ради Європи, відбувся у Сеймі Литовської Республіки. До участі в ньому долучилися заступник Голови Європейського суду з прав людини **Арнфінн Бардсен**, судді Європейського суду з прав людини **Гедимінас Сагатіс** і **Микола Гнатовський**, керівник відділу Департаменту виконання рішень Європейського суду з прав людини **Павло Пушкар**. До складу делегації від України увійшли Голова Верховного Суду **Станіслав Кравченко**, суддя ВС у Касаційному цивільному суді **Василь Крат** і п’ятеро інших суддів Верховного Суду. Присутність **Василя Крата** є знаковою подією, оскільки до того, як стати суддею Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду, він був одним із найбільш популярних медійних персон у сфері нотаріату і регулярно виступав із публікаціями у журналі «Мала енциклопедія нотаріуса» (МЕН). Інформація про результати «Вільнюського діалогу» була оприлюднена на Україні на офіційному сайті Верховного Суду за посиланням: https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/1691772/ А також ця інформація була оприлюднена на офіційній сторінці Верховного Суду у соціальній мережі «фейсбук» за посиланням: https://www.facebook.com/100064736977463/posts/976040497897174/

Учасники дискусії під час «Вільнюського діалогу» неодноразово наголошували на тому, що поява нових засобів комунікації, насамперед соціальних мереж, зумовлює необхідність пошуку механізмів протидії репутаційним загрозам щодо публічних осіб, випадкам поширення недостовірної інформації та фейкових новин.

Згідно з інформацією про результати «Вільнюського діалогу», Україна на підставі ст. 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод вже сформувала судову практику для того, щоб мати змогу визначити, за яких саме обставин медійні персони можуть вважатися такими, що є упередженими, заангажованими, такими, що зводять наклепи, поширюють недостовірну та спотворену інформацію, а також поширюють фейки та неправдиві наративи.

Ця судова практика була висвітлена суддею Європейського суду з прав людини від України Миколою Гнатовським, який висвітлив також і практику Великої Палати Європейського суду з прав людини, навівши ключові позиції, сформульовані Європейським судом з прав людини в рішеннях у справах «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» та «Санчес проти Франції».

Рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12) оприлюднене на офіційному сайті Європейського суду з прав людини за посиланням:
https://hudoc.echr.coe.int/fre#{%22itemid%22:[%22001-216872%22]}

Рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» було запроваджене в українську судову практику Постановою Верховного Суду 16 жовтня 2024 року у справі № 913/266/20.

Суддя Європейського суду з прав людини від України Микола Гнатовський наголосив на тому, що існує єдина і ключова ознака, яка дозволяє в умовах українсько-російської війни, починаючи з 2022 року, відрізняти упереджену подачу інформації медійними персонами від неупередженої і на цій основі вести мову про те, чи зводять медійні персони наклепи і чи поширюють вони спотворену інформацію і неправдиві наративи. Ця єдина і ключова ознака має назву **«плюралізм думок».** Отже, говорити про упередженість чи неупередженість медійної персони можна виключно на підставі того, чи дотримується вона принципу **«плюралізму думок»** при подачі нею інформації для своєї аудиторії, чи ні. А саме, надати відповідь на питання про те, чи поширює медійна персона для своєї аудиторії недостовірну інформацію і неправдиві наративи, можна лише шляхом надання відповіді на питання про те, чи висвітлює медійна персона інформацію у **всебічному**, чи в **однобокому** плані.

Суддя Європейського суду з прав людини від України Микола Гнатовський наголосив, що рішення «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12) є важливим для розуміння категорії «плюралізм медіа», а саме його внутрішні (висвітлення в медіаресурсі різних поглядів на певну значущу соціальну проблему) та зовнішні (наявність інших медіа, які висвітлюють інакші погляди) прояви. Справа «Санчес проти Франції» стосується відповідальності власника акаунту в мережі «Фейсбук» за модерацію коментарів, а саме за невидалення ісламофобського коментаря під постом у його акаунті.

Про це рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12) опублікував свій аналітичний матеріал на Україні також Центр демократії та верховенства права за посиланням: https://cedem.org.ua/news/yespl-litsenziyi-kanaliv/ Центр демократії та верховенства права фінансується Шведським агентством з міжнародної співпраці та розвитку (Sida). Шведське агентство з питань міжнародної співпраці та розвитку (швед. *Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete*, *SIDA*) – це урядове агентство Міністерства закордонних справ Швеції, яке опікується розвитком співпраці у всьому світі. *SIDA* відповідає за організацію основної частини офіційної допомоги Швеції для інших країн: https://uk.wikipedia.org/wiki/Шведське_агентство_з_з_питань_міжнародної_співпраці_та_розвитку

Згідно вказаного вище допису Центру демократії та верховенства права, у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12) Європейський суд з прав людини висловився щодо балансу зовнішнього і внутрішнього **плюралізму** у медійному просторі. Зовнішнім плюралізмом є забезпечення різних джерел інформації (каналів, платформ) в інформаційному просторі, які гарантують плюралізм. Внутрішнім плюралізмом є забезпечення різних думок на кожному окремому медіа. Як йдеться у прес-релізі Європейського суду з прав людини, попередні справи зазвичай стосувалися зовнішнього плюралізму: наявності різних медіа, кожне з яких висловлювало свою точку зору, а різноманітність думок гарантувалася б тим, що вони не були б сконцентровані у одних руках. В цій же справі Європейський суд з прав людини розвиває свою практику і вказує, що зовнішній і внутрішній плюралізм повинні йти нога в ногу. Де не вистачає різних медіа, дискусія має тривати завдяки **розмаїттю думок** у кожному окремому ЗМІ. І навпаки.

У своїй скарзі Дмитро Кирилюк сам **переключив** хід думок на медійність, у зв'язку з чим Дмитро Кирилюк й має дотримуватися принципів права, які унеможливлюють подачу недостовірної інформації, фейків та невірних наративів у медійній сфері. Але Дмитро Кирилюк не забезпечив внутрішній плюралізм у своєму блозі, який він веде на фейсбуці, оскільки він заблокував мене на своїй сторінці на фейсбуці і не дав мені можливості висловити свою точку зору, отже, Дмитро Кирилюк порушив принципи права, які вироблені у практиці Європейського суду з прав людини для того, щоб унеможливити подачу медійними персонами недостовірної та однобокої інформації на своїх власних сторінках у соціальній мережі «фейсбук».

Отже, Дмитро Кирилюк не дає мені слова на своїй сторінці на фейсбуці. Так хто ж тоді порушує правила медійної етики? **Він же сам її і порушує.** У своїй скарзі Дмитро Кирилюк пише: *«Не вдаюся до вирішення конфлікту шляхом переписки в соціальних мережах»*. Цим самим він **сам визнає**, що я не порушила правил етики у медійній сфері, оскільки правила етики у медійній сфері говорять, що я повинна була надати йому слово, а він сам визнає, що не хотів своїм словом скористатись, а натомість заблокував мене на фейсбуці.

У своїй скарзі Дмитро Кирилюк пише, що діалог у соціальних мережах може не лише *«не сприяти вирішенню конфлікту, а й зашкодити професії»*. **Так чому ж тоді у такому разі він сам переводить усе на медійність?** Дмитро Кирилюк сам веде велику медійну діяльність у соціальних мережах, яка за своїм обсягом не може бути навіть і близько порівняна з моєю (моя медійна діяльність є невеликою).

Якщо вже говорити про медійну діяльність Дмитра Кирилюка, то чого лише варта одна лише його медійна перепалка із Міністром юстиції Денисом Малюською у соціальній мережі фейсбук з приводу іспиту нотаріуса? А саме, Дмитро Кирилюк розгорнув на своїй сторінці на фейсбуці величезну критику Міністра юстиції Дениса Малюськи, у тому числі й щодо іспиту нотаріуса. І при цьому Дмитро Кирилюк не вдавався до вирішення конфлікту із Денисом Малюською всередині спільноти, а натомість Дмитро Кирилюк сам вивів конфлікт з приводу іспиту нотаріуса у медійну площину, а тепер взявся за те, щоб не давати мені можливості вести у соціальних мережах медійну діяльність.

Отже, обставити справи свідчать про те, що Дмитро Кирилюк не дає мені вести у соціальній мережі фейсбук медійну діяльність для того, щоб самому мати можливість подавати для своєї аудиторії у мережі фейсбук **однобоку інформацію.** Згідно рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12) однобока інформація – це викривлена інформація.

Натомість я, Кривошия Н.А., на своїй сторінці у соціальній мережі фейсбук як блогер подаю інформацію для своєї аудиторії у всебічному плані, а не в однобічному плані. Я дотримуюсь плюралізму думок, балансу політичних висловлювань і не займаюсь пропагандою. Мене не можна звинувачувати у порушенні плюралізму думок, тобто у ненаданні слова протилежній стороні, у трансляції однобокої позиції, в упередженості та заангажованості відносно Дмитра Кирилюка, оскільки Дмитро Кирилюк сам за своєї власної ініціативи заблокував мене на фейсбуці і не хотів зі мною спілкуватися, але навіть незважаючи на це після кожної своєї публікації у соціальній мережі фейсбук я завжди надавала слово його прихильнику – приватному нотаріусу Миколі Журавлю. А саме, після кожної своєї публікації у соціальній мережі фейсбук я завжди давала можливість Миколі Журавлю вільно висловитись з приводу кожної розміщеної мною публікації у коментарях, що розташовані під кожною моєю публікацією у соціальній мережі фейсбук.

Зокрема, я на своїй сторінці на фейсбуці надала Дмитру Кирилюку повну можливість висловитись у відповідь на розміщену на моїй сторінці публікацію про нотаріальний іспит, а мені не надали жодної можливості висловитися у відповідь, оскільки Дмитро Кирилюк мене на фейсбуці заблокував і, отже, Дмитро Кирилюк на своїй сторінці на фейсбуці не надав мені можливості висловитися у відповідь на його виступ у соціальних мережах **від імені усіх** нотаріусів України на захист іспиту. Згідно з узгодженою практикою Верховного Суду фейки поширює саме той, хто не надає можливості висловитись у відповідь, отже, саме Дмитро Кирилюк і поширює фейки, але аж ніяк не я.

Ця практика Верховного Суду узгоджується із практикою Європейського суду з прав людини, що знайшла своє втілення у рішенні Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12) і у рішенні Європейського суду з прав людини у справі «Санчес проти Франції» (“Sanchez v. France”) від 02.09.2021 року (заява № 45581/15). Повний текст рішення Європейського суду з прав людини і справі «Санчес проти Франції» від 02.09.2021 року (заява № 45581/15) розміщено на офіційному сайті Європейського суду з прав людини за посиланням: https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-224928%22]} Повний переклад тексту цього рішення українською мовою розміщено на офіційному сайті Офісу Ради Європи в Україні за посиланням: https://rm.coe.int/affaire-sanchez-c-france-uk-/1680a4df76

У повній відповідності до норм, викладених у рішенні Європейського суду з прав людини у справі «Санчес проти Франції» від 02.09.2021 року (заява № 45581/15) я здійснювала модерацію свого акаунту у соціальній мережі фейсбук і завжди надавала повну можливість висловитися прихильнику Дмитра Кирилюка – приватному нотаріусу Миколі Журавлю – у коментарях під кожною публікацією, яка стосувалася Дмитра Кирилюка і яка була розміщена у моєму акаунті у соціальній мережі фейсбук.

У повній відповідності до правової позиції Верховного Суду, який запровадив в українську судову практику рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року, при висвітленні інформації у своєму акаунті у соціальній мережі фейсбук я дотримувалась принципів медійної об'єктивності, тобто подавала інформацію у всебічному плані, а зовсім не в односторонньому плані. Зазначаю для цього 4 (чотири) підстави, а саме:

1 підстава

Мій підхід до висвітлення інформації на своїй сторінці на фейсбуці не супроводжувався агресивною блогерською риторикою у розумінні рішення Європейського суду з прав людини у справі Jerslid v Denmark від 23 вересня 1993 року (заява № 15890/89) та у розмінні рішення Європейського суду з прав людини у справі Lopes Gomes da Silva v Portugal від 28.12.2000 року (заява № 37698/97). Зокрема, згідно рішення Європейського суду з прав людини у справі Jerslid v Denmark від 23 вересня 1993 року (заява № 15890/89), той факт, що оприлюднені мною висловлювання Ігоря Мосійчука здаються Дмитру Кирилюку **«занадто образливими чи несправедливими, навіть загрозливими»**, **не дає** права Дмитру Кирилюку говорити про те, що мають місце якісь порушення з мого боку як блогера (журналіста) при цитуванні висловлювань Ігоря Мосійчука про те, що Дмитро Кирилюк був викритий ним (цитую дослівно слова Дмитра Кирилюка) *«у махінаціях, пов'язаних із якоюсь волонтерською діяльністю, а також про те, що він нібито є* ***«чорним»*** *нотаріусом».* Повний текст рішення Європейського суду з прав людини у справі Jerslid v Denmark від 23 вересня 1993 року (заява № 15890/89) розміщений на офіційному сайті Європейського суду з прав людини за посиланням: https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-57891%22]}

Повний текст рішення Європейського суду з прав людини у справі Lopes Gomes da Silva v Portugal від 28.12.2000 року (заява № 37698/97) розміщений на офіційному сайті Європейського суду з прав людини за посиланням:
https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-58817%22]}

Центр демократії та верховенства права опублікував на Україні свій детальний аналіз рішення Європейського суду з прав людини у справі Jerslid v Denmark від 23 вересня 1993 року (заява № 15890/89) та детальний аналіз рішення Європейського суду з прав людини у справі Lopes Gomes da Silva v Portugal від 28.12.2000 року (заява № 37698/97). Отже, детальний аналіз кожного вказаного вище рішення Європейського суду з прав людини знаходиться у вільному доступі і кожен бажаючий може з ними ознайомитися. А саме, детальний аналіз обох рішень Європейського суду з прав людини розміщений за посиланням: https://cedem.org.ua/news/yespl-litsenziyi-kanaliv/ Цей детальний аналіз кожного рішення свідчить про те, що кожне вказане вище рішення Європейського суду з прав людини застосовується в українській судовій практиці.

Центр демократії та верховенства права, який здійснив детальний аналіз кожного вказаного вище рішення, виражає позиції солідних міжнародних партнерів України, оскільки фінансується Шведським агентством з міжнародної співпраці та розвитку (Sida).

Шведське агентство з питань міжнародної співпраці та розвитку (швед. *Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete*, *SIDA*) – це урядове агентство Міністерства закордонних справ Швеції, яке опікується розвитком співпраці у всьому світі. *SIDA* відповідає за організацію основної частини офіційної допомоги Швеції для інших країн: https://uk.wikipedia.org/wiki/Шведське_агентство_з_питань_міжнародної_співпраці_та_розвитку

Отже, на підставі наведеної мною практики Верховного Суду та на підставі вказаних вище рішень Європейського суду з прав людини слід прийти до висновку про те, що я як медійна персона за жодних обставин **не можу вважатися** такою, що є упередженою, заангажованою, такою, що зводить наклепи, поширює недостовірну та спотворену інформацію, а також поширює фейки та неправдиві наративи.

2 підстава

У публікаціях, розміщених на моїй сторінці у соціальній мережі фейсбук не було того, що можна назвати відсутністю інших джерел інформації у розумінні рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року, оскільки як блогер на своїй сторінці у соціальній мережі фейсбук я викладала інформацію з двох взаємопротилежних та навіть несумісних між собою точок зору, а саме:

а) з точки зору, яку поширюють у медійному просторі такі блогери, як Ігор Мосійчук, який займає **виключно** українську націоналістичну позицію;

б) з точки зору, яку поширюють у медійному просторі такі блогери, як Юрій Ніколов та Олександр Лємєнов, які **виключно** глобалістську позицію, якої дотримується Фонд Джорджа Сороса.

Про те, що український націоналізм Степана Бандери та глобалізм Джорджа Сороса – це дві взаємопротилежні та несумісні між собою точки зору, чітко зазначено у аналітичному дослідженні доктора економічних наук Йосифа Ситника (Національний університет «Львівська політехніка»), яке під назвою «Націоналізм vs глобалізм: нові виклики. VII Бандерівські читання» було оприлюднене на сайті Недержавного аналітичного центру «Українські студії стратегічних досліджень» за посиланням: https://ussd.org.ua/2020/05/06/ideologichni-zasady-globalizmu-ta-natsionalizmu-kontseptsiyi-tsili-instrumentarij/

Отже, згідно практики Верховного Суду та Європейського суду з прав людини я як медійна персона за таких обставин не можу вважатися такою, що є упередженою, заангажованою, такою, що зводить наклепи, поширює недостовірну та спотворену інформацію, а також поширює фейки та неправдиві наративи.

3 підстава

В ході своєї медійної діяльності у соціальній мережі фейсбук я завжди давала повну можливість висловитись у коментарях під усіма розміщеними мною публікаціям своїм опонентам, а саме, приватному нотаріусу Миколі Журавлю, який виступав на захист Дмитра Кирилюка, отже, у своїй медійній діяльності у повній відповідності із рішенням Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року я дотримувалася принципу різноманітності для того, щоб аудиторія могла отримати різні точки зору.

Отже, згідно практики Верховного Суду та Європейського суду з прав людини я як медійна персона за таких обставин не можу вважатися такою, що є упередженою, заангажованою, такою, що зводить наклепи, поширює недостовірну та спотворену інформацію, а також поширює фейки та неправдиві наративи.

4 підстава

Я не користувалась жодними редакційними трюками для викривлення інформації – усю інформацію я цитувала дослівно, використовуючи прямі цитати.

Отже, згідно практики Верховного Суду та Європейського суду з прав людини я як медійна персона за таких обставин не можу вважатися такою, що є упередженою, заангажованою, такою, що зводить наклепи, поширює недостовірну та спотворену інформацію, а також поширює фейки та неправдиві наративи.

Підсумовуючи все вище викладене, зазначаю наступне. Блогери не можуть прикриватися свободою вираження поглядів при однобокості, незабезпеченні **плюралізму**, маніпуляціях і пропаганді. Але як блогер я не прикриваюсь свободою вираження поглядів, тому що у мене немає однобокості, у мене немає незабезпечення плюралізму, маніпуляцій і пропаганди. Я не порушую права аудиторії на незаангажовану, надійну, різноманітну інформацію. Із того, в якій манері я подавала інформацію на своїй сторінці у соціальній мережі «фейсбук», можна побачити, що я влаштовувала дебати, отже, можна побачити, що я зробила **внесок у плюралізм думок.** Я влаштовувала такий діалог, у якому була можливість почути думку кожного. Мої читачі ніколи не отримували неповну інформацію, висвітлену лише під одним кутом.

Що стосується медійної діяльності мого сина, Кривошиї Ігоря Миколайовича, про яку також веде мову Дмитро Кирилюк у своїй скарзі, наводячи при цьому приклади медійної діяльності мого сина, то усі наведені Дмитром Кирилюком приклади свідчать лише про те, що мій син Ігор Кривошия ніякої медійної діяльності ніколи не вів. А саме, усі наведені Дмитром Кирилюком докази свідчать лише про те, що Ігор Кривошия ніколи не був блогером, тобто він не вів власний блог, а був особою, запрошеною в якості гостя на інший блог, який веде власник цього телеграм каналу під псевдонімом **«Dmytro».** Ніякої асоціації з Дмитром Кирилюком у мене цей псевдонім не викликає. А саме, мій син Ігор Кривошия на зазначеному Дмитром Кирилюком у додатках до своєї скарги телеграм каналі, який має назву «Іспит нотаріуса», не мав жодної технічної можливості вести свій власний блог і у такий спосіб займатися медійною діяльністю, а мав лише обмежене право в якості читача висловлювати свої коментарі у блозі, який веде власник цього телеграм каналу під псевдонімом **«Dmytro».**

Отже, на мого сина Ігоря Кривошию не розповсюджувалися жодні обов’язки блогера, які полягали у обов’язку дотримуватися різноманіття думок, тобто мій син Ігор Кривошия висловлював лише свою власну думку, а обов’язки забезпечувати різноманіття думок на нього покладені не були, оскільки у даному випадку обов’язки забезпечувати різноманіття думок були покладені на того, хто веде телеграм канал «Іспит нотаріуса» під псевдонімом **«Dmytro».**

Згідно практики Верховного Суду та Європейського суду з прав людини, за таких обставин Ігор Кривошия не був медійною персоною і у зв'язку з цим він не може вважатися таким, що був упередженим, заангажованим автором публікації, тобто таким, що зводить наклепи, поширює недостовірну та спотворену інформацію, а також поширює фейки та неправдиві наративи, оскільки жодної публікації у телеграм каналі «Іспит нотаріуса» мій син Ігор Кривошия не публікував, а наводив у цьому телеграм каналі лише свої коментарі, розміщені поруч із коментарями інших осіб під закріпленою у верхній частині цього телеграм каналу публікацією, яку розмістив власник цього телеграм каналу під псевдонімом **«Dmytro».** Ще раз повторюю, що ніякої асоціації з Дмитром Кирилюком у мене цей псевдонім не викликає. У цій публікації власник телеграм каналу «Іспит нотаріуса», який діяв під псевдонімом «Dmytro», розмістив перелік завдань до іспиту нотаріуса і усі учасники блогу, який модерував вказаний вище «Dmytro», мали можливість висловлювати свої коментарі під цією публікацією, у якій містився перелік питань із іспиту нотаріуса. У своїх коментарях під цією публікацією Ігор Кривошия висловлював лише власну суб'єктивну точку зору, **на яку вів має право**, тобто він не був зобов'язаний дотримуватися усіх медійних стандартів об'єктивної подачі інформації і не був зобов'язаний подавати у своїх коментарях різні точки зору.

Якщо вести мову не про власника телеграм каналу «Іспит нотаріуса» (який ховається за псевдонімом «Dmytro»), а про Дмитра Кирилюка, то у себе на своїй сторінці у соціальній мережі «фейсбук» Дмитро Кирилюк поширює **однобоку** точку зору і **не забезпечує плюралізм думок**, а саме, замість того, щоб дати можливість висловитися опонентам, він їх блокує. Отже, через те, що у своєму блозі у соціальній мережі фейсбук Дмитро Кирилюк не подає різні точки зору, то у розумінні рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12) Дмитро Кирилюк як блогер розповсюджує у своєму блозі **викривлену** інформацію, яка є формою **необ'єктивної** пропаганди **(пропаганди лише однієї точки зору)**.

Отже, медійна діяльність Дмитра Кирилюка у соціальній мережі фейсбук аж ніяк не є різновидом всебічної та об'єктивної блогерської діяльності, оскільки інформація, що подається Дмитром Кирилюком у своєму блозі у соціальній мережі фейсбук, є формою **спотворення** дійсності, а у розумінні рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12) вказане спотворення дійсності виникає, коли інформація, що подається, **є сумішшю правди і брехні.** При цьому, згідно рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12), будь-яка інформація, подана Дмитром Кирилюком, неодмінно перетворюється **на суміш правди і брехні,** через те, що у своєму блозі у соціальній мережі «фейсбук» Дмитро Кирилюк не дає можливості вільно висловитися іншій стороні.

Згідно рішення Європейського суду з прав людини у справі «НІТ С.Р.Л. проти Республіки Молдова» від 05 квітня 2022 року (заява № 28470/12) кожна медійна персона повинна забезпечувати не лише зовнішній, але й внутрішній **плюралізм думок** на своїй сторінці у соціальній мережі.

Зовнішнім плюралізмом є забезпечення різних **джерел інформації** (каналів, платформ) в інформаційному просторі, які гарантують плюралізм. Внутрішнім плюралізмом є забезпечення різних думок на кожному окремому медіа.

Отже, будучи **змушеною** давати свою відповідь на скаргу Дмитра Кирилюка, я не можу не прийти до висновку, що Дмитро Кирилюк як медійна персона (блогер) не забезпечив внутрішній плюралізм на своїй сторінці у соціальній мережі «фейсбук», а натомість я, Кривошия Н.А., як медійна персона (блогер) на своїй сторінці у соціальній мережі фейсбук забезпечила внутрішній плюралізм – **ось в чому і вся різниця.** Я у своєму блозі обрала техніку подачі матеріалів, яка характеризується різноманіттям думок і плюралізмом, а Дмитро Кирилюк у своєму блозі обрав таку техніку подачі матеріалів, яка характеризується **нав'язуванням** ним лише **однієї своєї власної точки зору,** тобто критику він не терпить, в тому числі критику іспиту і критику висловлювань щодо іспиту. **Завдяки різноманіттю думок нотаріат би розвивався**, а Дмитро Кирилюк навпаки **однобоко** подає інформацію і нав'язує **свою** точку зору, тому що не дає можливості висловитися іншим, **не терпить** точку зору інших, тому діями Дмитра Кирилюка розвиток нотаріату стопориться.

Таким чином, я повністю розкрила судову практику у сфері матеріального права, яка існує у медійній сфері. **Наостанок** слід розглянути судову практику у сфері процесуального права, яка також вироблена у медійній сфері.

Як вище вже мною було зазначено, «Вільнюський діалог» виробив на Україні єдину судову практику у сфері матеріального права, яка стосується медійної діяльності. На сайті Верховного Суду міститься інформація також про інший діалог, який відбувся 12 вересня 2024 року для оприлюднення єдиної і послідовної судової практики Верховного Суду у сфері процесуального права у справах, що стосуються медійної діяльності. Цей інший діалог відбувся 12 вересня 2024 року у Верховному Суді за участю суддів Верховного Суду та представників Ради Європи. Інформація про цей діалог розміщена на офіційному сайті Верховного Суду за посиланням:
https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/1665484/

Як зазначено на сайті Верховного Суду, цей другий діалог, який стосувався сфери процесуального права, був проведений у стінах Верховного Суду з приводу того, що на початку 2024 року Рада Європи ухвалила нові європейські стандарти, що регулюють питання SLAPPs. Ідеться про Рекомендацію Ради Європи CM/Rec(2024)2 і Директиву (ЄС) 2024/1069 Європейського парламенту та Ради **про ЗАХИСТ осіб, які беруть участь у громадській діяльності, від очевидно безпідставних позовів або зловживань судовими процесами.**

Нагадую, що Європейський суд з прав людини – це інституція, яка функціонує саме у складі Ради Європи. У цьому другому діалозі, який відбувся у стінах Верховного Суду з представниками Ради Європи, голову роль відігравав суддя Верховного Суду **Василь Крат** – це колишня медійна персона у сфері нотаріату, який регулярно виступав із публікаціями у журналі «Мала енциклопедія нотаріуса» (МЕН). Цей другий діалог був присвячений **Стратегічним судовим позовам, спрямованим проти участі громадськості** (англ. Strategic lawsuits against public participation, **скорочено: SLAPP).**

Позови SLAPP - це недобросовісно подані позови про дифамацію (тобто про захист честі, гідності і репутації). Під час діалогу з представниками Ради Європи **Василь Крат** у своєму виступі про позови SLAPP акцентував увагу на тому, що у справі «ТОВ Мемо проти Росії» (№ 2840/10) від 16 червня 2022 року Європейський суд з прав людини при розгляді заяви врахував коментар Комісара Ради Європи з прав людини від 27 жовтня 2020 року «Час діяти проти SLAPPs», у якому останній зазначив, що останнім часом частим явищем стали позови, які отримали назву SLAPPs. Метою подібних позовів є не виграш справи, а **відволікання** часу та енергії **задля ПРИДУШЕННЯ законної критики**. При цьому міжнародна експертка Ради Європи **Флютура Кусарі** наголосила під час цього другого діалогу, який у стінах Верховного Суду модерував **Василь Крат,** що Україна в контексті реалізації проєкту Ради Європи *«Захист свободи слова та свободи медіа в Україні» стала першою країною, яка офіційно почала національну кампанію проти позовів SLAPP.*

SLAPP – це стратегічні судові справи у практиці Європейського суду з прав людини, в яких знайшов свою констатацію факт зловживання своїми правами осіб, що займають відповідальне становище (тобто публічних персон), з метою недопущення публічної участі громадськості у їхній критиці. Таким чином, SLAPP – це стратегічні судові справи у практиці Європейського суду з прав людини, у яких публічні персони подали позови до суду, спрямовані на цензурування та придушення публічної критики вказаних публічних персон з боку громадськості.

У своїй скарзі Дмитро Кирилюк пише (дослівно): *«У п.4.3. Кодексу етики зазначено, що реагування нотаріуса на незаконну або неетичну поведінку іншого нотаріуса Конфлікти між нотаріусами регулюються, по мірі можливості,* ***у позасудовому порядку****. З цією метою нотаріус може залучати НПУ до втручання».*

Я, Кривошия Н.А., зазначаю з цього приводу наступне. Відповідно до ст. 16 Цивільного процесуального кодексу України сторони вживають **заходів для досудового врегулювання** спору за домовленістю між собою або у випадках, коли такі заходи є обов'язковими згідно із законом. Оскільки Комісія з професійної етики нотаріусів України створена **для досудового врегулювання спорів** між нотаріусами за домовленістю між ними, то звернення Дмитра Кирилюка зі скаргою на мене до Комісії з професійної етики нотаріусів є формою **досудового врегулювання спору.**

На підставі усього вищевикладеного видно, що Дмитро Кирилюк – це публічна персона, яка подала на мене до Комісії з питань професійної етики нотаріусів Нотаріальної палати України очевидно безпідставну скаргу, тобто скаргу, яка була подана саме з метою ПРИДУШЕННЯ публічної критики його діяльності як публічної персони. У зв'язку з цим на скаргу Дмитра Кирилюка розповсюджуються усі стандарти Європейського суду з прав людини, які вироблені проти SLAPP, тобто проти очевидно безпідставних скарг публічних персон на представників громадськості.

Оскільки Дмитро Кирилюк має намір подати на мене до суду безпідставний позов, то **із факту безпідставності позову випливає факт безпідставності подання на мене скарги до Комісії з питань професійної етики нотаріусів України у порядку досудового врегулювання спору.**

На підставі вищевикладеного, керуючись Рекомендацію Ради Європи CM/Rec(2024)2 і Директивою (ЄС) 2024/1069 Європейського парламенту та Ради **про ЗАХИСТ осіб, які беруть участь у громадській діяльності, від очевидно безпідставних позовів або зловживань судовими процесами,**

ПРОШУ

у задоволенні скарги приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Кирилюка Дмитра Володимировича від 02 квітня 2025 року **ВІДМОВИТИ** у ПОВНОМУ обсязі.

З повагою,

Приватний нотаріус ____________________ Ніна Кривошия
(особистий підпис)

05.05.2025 року